

POESI PÅ EN DAG

2013

Författares Bokmaskin

www.bokmaskinen.se, 08 -785 03 85
staff@bokmaskinen.se

© Författares Bokmaskin och respektive författare 2013

Omslagsbild: Anette Blomberg

Grafisk form: Ordgruppen/Författares Bokmaskin

Typsnitt: omslag: Smudger/Palatino. Inlaga: Palatino

Tryck: Författares Bokmaskin

Stockholm 2013

ISBN 978-91-7910-748-2

Vi lever i en tid som kännetecknas av tilltagande krav på effektivitet. Tekniska och ekonomiska frågor blir alltmer påträngande. Utrymmet för lek och skapande blir mindre. Därför behöver vi poesin mer än någonsin. Som kontrast, inte till prosan men till det prosaiska, det rationella och kostnads-effektiva, till allt det som tar död på fantasin och våra sinnens erfarenheter. Dikten är den glipa genom vilken vi kan skönja friheten. Poesin förmedlar livets mångfald med all sin kraft och skönhet.

Därför viker vi en av årets mörka dagar enbart för detta, att utan villkor ta emot dikter, skriva in, redigera, korrekturläsa, trycka och binda en bok full med lyrik. Dikterna är skrivna av kvinnor och män, unga och gamla, vana skribenter och debutanter. Det är ett fantastiskt nöje att en gång om året, på Poesi-på-en dag, se resultatet av så mycket uttrycksbehov och skaparglädje. Läs av hjärtans lust!

Stort tack till alla poeter!

Inge Widlund
Styrelseledamot i Författares Bokmaskin

DIKTPLIKT

Poeter har det inte lätt.
Försök att skriva en sonett.
Och om det lyckas, fortsätt då
att också skriva en sontvå

BÖRJE CRONA

SKÖNHETEN I DET ALLTIGENOM VILDA

Vingklippt sen födseln, burtam och uppgödd
En borgerlig hund av värld, belevad och dödfödd
Och slipsen på, och manikyr, vård av det yttre
Du brukade hata tamdjursvrån, men du bytte
Med lust att jaga hundar och leva bland dom
Dekapiterad hörsel – Vincent van Gogh

Du saknar hårda vindar, de du känner alltför milda
Du saknar skönheten i det alltigenom vilda

Vad sjuk man blir av plikter, tårar och skuld
Att sitta såsom trollen och vårda sitt guld
Ett taggtrådssamhälle orsakat av våld
Med sylvassa taggar åt alla håll
Domesticera vidderna, kräftfiske, älgjakt
Det hugger i din bröstorg – Sverige, självsakt

Höga murar håller hundar och vargar åtskilda
Man fruktar skönheten i det alltigenom vilda

Ibland väcks du upp ur din drömda frihets mull
I goda vänners lag, för gamla tiders skull
Meriter och mutor, matta toner som klingar
Ständigt och stadigt, vacklande vingar
Just när du byggt det färdigt brann ditt hus
Verkligheten bröt upp ditt blanka rus

De tallar på din mjölkpall, alla kannorna spillda
Låt dom inte tämja skönheten i det alltigenom vilda

ARVID SVENSK

DIASPORAN

Våndan skramlar tungt
Ögonhålör nitar blick
Orden gomgömda

Minnet plåtetsat
Blänker likt en chimär
Hur hände detta

Kvar blev järnets tyngd
Kristallnatten ekar bly
Än viskar röster

Då pågår ännu
Mänsklig ofullkomlighet
Berövar livet

Hur händer detta

Smärtfria sinnen
Kärleksfyll kalla hjärtan
Förlåt
Förena
Älska
Mot grym förskingring

ANETTE BLOMBERG

Utsikt mot vulkanen – en tillfällighet
en tillfällighet
du fångad i stunden
nu lyssnar jag på ljuden
under mandelträdet där jag bor
med dig min älskade
en tillfällighet fångad i stunden

ögonblicket vid havet magiskt
himlen, sanden, horisonten oändlig mot söder
allting oändligt
där stod du i havet

fönster mot Quezaltepec
vulkanen som ruvar på utbrott
uppbrott
livet blev nytt annorlunda
Atlanten mellan mig och mitt andra liv
nomadliv relationer utanför tid och rum
vit snö täcker mitt Stockholm
nomadens dilemma vill kлона mig

lyssnar på regnet i tystnaden
tropiskt varmt tungt
en plötslig blixtnatt lyser upp himlen
jag njuter dramatik i tropisk natt
en teaterkuliss utanför mitt fönster
det mullrar natt svart

vaknar till en evig sommarmorgon
blåa fåglar i blommande gröna träd
söndag kokar kaffe ... bara kanelbullar fattas och
P1 – Atlanten mellan oss

HANS...!

Börjar sin dag med ägg och kaviar i samband med 9 tabletter, ensamhet, smärta och den beska smaken i munnen.

När det blir smärtsamt tar han ut det på sina penslar, klädd i olikfärgade hattar och spridda tavlor, skapar Hans sin dagliga njutning.

Till Holland i sitt hjärta är han bunden och i dess kanaler hans lycka funnen. Han blir berörd av bara tanken, det ser man på hans ena öga, det vill hoppa ut av upphetsning – Alla har passerat här...

MAHMOUD B, ATTIYAH

ÖVERSÄTTNING: BDOR ALMUBARAK

هانز...!

إفطاره بيضٌ و كافيار وتسعُ حبوبٍ من الدواء ، وحين يحاصره الألم، يضربُ
بالفرشاة بقوة، فتغادر مخلوقاته اللوحة لتشاركه الوحدة ومرارة الريق.

عاشقٌ كبير [هولندية] ، وبالذاتِ القنوات، عينه تكاد أن تنط، منفعلًا يشير: (كلهم
مروا من هنا)!.!

بين قبعاته المختلفة - كل يومٍ قبعة- ، ولوحاته المبعثرة، يصنعُ (هانز) بهجته
اليومية.

محمود بدر عطية

SVALAN

jag pressar
livet mot den
yttersta kanten

för att se
om svalorna
kan simma

TOMMY THURESSON

DÖDEN

Döden är det enda rättvisa,
för alla levande varelser.
Genom dödens port,
ska alla varelser marschera.

En del rusar till porten med ilfart,
andra gör sig ingen brådska.

Men alla måste passera denna port,
oavsett ras, färg, klass, kön, ålder eller titel.
Det finns ingen alternativ väg för någon.

N'DENIAN KEBBA LANDING SONKO

TILL EN ROS ...

- ? ... var det inte vår Skapare själv som bjöd oss på en
junililja
? blev hon oss inte ett sommarkvitter i månaden juli
? en fläkt under björkens skugga i augusti
? ens längtan under den dimmiga hösten likt flyttfåglarnas
flykt i september
? oktobers färger i skogen som ur en saga från
tusen och en natt
? senhöstens solstråle i november som vemodigt
träffar ett hjärta
? dansar hennes skratt inte lättare än alla
decembermånaders snöflingor
? en snövit ur barnadrömmars värld på
januarivintergatans färd
? februaris vita vintervirvelvind
? en stjärna i mars sjustjärnors himmelska flock
? vårbäckens porlande i aprilmånadernas vårmorgon den
vackraste violen i påskens krans
? en morgongrynings dagg i blomstrande maj
- ? en ros den finaste doft en björkens sus en nordälvens
brus i ett nyvackert juni
den skönaste pärla i ett pärlband en morgonstjärna över
snöhöjdernas bal
en gömd prydnad i skogsdimmornas dal
- du är en fager blomma du är en midsommardröm du
överskuggar all världens

guld och överstrålar allt silver alla safirer rubiner och alla
diamanter
inget kan göra vackrare det som Gud har skapat ändå
välj en ring
som ett minne av denna dag ...

till vår dotter Helene
Din mor och far
Stortorp den 15 juni 2013

BORISLAV ARAPOVIC

Omfamnande
förbehålls löst
Regnbågen
är till för alla
störst av allt är
Kärlekens ljus

Namaste P.R.

ÖGATS SKRATT

Den hemliga kärlek som gömmer sig i ögats skratt,
vandrar smygande och söker min varma hand.
I den klara blicken syns ljuvhet och ljus,
den visar framtidslycka och den vackraste värld.

Den växer frukten på trädens gren,
och mognar av ditt hjärtas godhet.
Där hör jag tusen fjärilsvingars sus,
som sveper om mig likt din kärlek.

Jag bläddrade i mina tankars bok,
öppnade fönstret mot ödets mystik.
Jag såg dina ögons förtrollade skratt,
likt glittrande stjärnor på himlen.

Jag mötte lyckan i ungdomstid,
den smekte mig sammet len.
Sen dess har ögats skratt mig följt,
längs livets långa vandringsled.

JOSIP SUMIC

Till min mor

MIN BÄSTA VÄN

Dansant sångfågel.
Sällskapslivets medelpunkt.
Roligast av oss.
Familjs kitt krackelerat
liksom liv utan dig, Mor.

BIRGITTA HÖRNSTRÖM

VATTENHALVKLOTETS KÄLLOR

Tidigare publicerade dikter

1. Lönnarna faller sina gula blad,
ett kasserat hav av solsken.
Båtarna blir liggande på torra land.
2. Det gröna havet blommar.
Och måsarnas gungande vita
klasar tappar sina blad.
3. Bränningar skulpterade
i marmor.
Och den lilla farkosten
som kommer kanande
utför dyningen
likt nysläppt måsskit.
4. Vinden räfsar
i kanalens gröna
vatten. Och solen
tänder eld på
vågornas högar av
mörka fjolårslöv.
5. Starten har just gått!
Arkipelagens armada av svävare
styr ut över isen åt ett och
samma håll på den stora
Vinternruntkapptävlingen.

Hans Boij

PANIK

Smärtan känns ofattbar, kan inte andas
Hjärnan brinner upp, tankarna far hit och dit
Kroppen domnar bort, en sekund har gått

Panikattacken har landat i min kropp
På en sekund förändras hela världen
På en sekund passerar livet revy
Är det så här det känns när kroppen dör
Eller är det bara en varning igen

En varning som säger ta det lugnt, en varning som säger
börja andas
En varning om att livet kan ta slut

Sakta kommer kroppen tillbaka, luften fyller mina lungor
Domningarna börjar sakta försvinna och här står jag igen
Som om ingenting har hänt, världen har inte förändrats
ett dugg

Och ingen runt omkring har förstått vad som hänt
Men jag förändras lite till
Jag har fått en varning om att livet är kort, jag har fått en
varning om att livet kan ta slut, jag har sett hela mitt
liv på en endaste sekund

En smärtsam sekund, när luften inte kommer in i kroppen
Och världen står stilla, när paniken tar över
Och allt försvinner och hjärnan fylls av kaos och
jag fryser till is

Kroppen kämpar för sitt liv efter syre och jag kan inte ta
ett enda andetag

Vad var det som skrämde mig denna gång

Något i ögonvrån, något jag hörde, något jag kände, eller
var det bara tankarna igen

Paniken försvinner sakta ur kroppen och jag fortsätter min
vanliga väg

På en sekund var den där, på tio sekunder var det över

Men jag kommer vara skakis i flera dar

För endast en liten panikattack, kan förändra min värld

LENA LINDGREN

HÖSTFÖRÄLSKELSE

På nätterna klär du ut dig
till en måne
och visar upp dig högt
på himlen
bara för att förtrolla mig
med ditt sken.

På dagarna är du den
bländande solen,
som speglar sig i Saltsjön
eller så omvandlar du dig
till de mest fantastiska
molnformationer,
om du inte behagar
att göra om dig
till en flyttfågel.

Igår var du
trädgårdens sista ros,
de vissna lövens
uppgivna suckar
och den klara luften,
innan du plötsligt
blev till ett ihärdigt
höstregn
som tvingade mig
att återvända hem
och låta allt det vackra
vara i fred.

HANNA SIJARIC

HEMLIK PLATS

Mitt eget speciella fönster med min egen lugna utsikt
Där himlen väcker känslor, längtan, skapar rymd,
stillhet
Vattnet är klart, skimrande i blått, turkos
Vågor slår över stenar, mot klippor
Liten stuga på vacker ö
Ensam fågel mot vinden
Solstråle bryter fram
Svag bris
Frid

HEMKOST I HÖSTNING

Tid för vila: Ro
Se Eldens lågor dansa
Hör: knastersprak, sus
Känn: Värmen djupt i själen
Läkas vid Flammande Glöd
Sitta i Stillhet
Låta allt tystna: sjunka
Så Fridfullt Härligt!
Kroppen slappnar av allt mer
igen kan Hjärtat höras
Det är att finna:
Hemma är där Hjärtat är
Väg för återkomst
Centrera, finna Källan
Hitta mig, tillbaka Hem

CARINA GITIKA

LIVET UNIVERSUM OSV

Och så vidare marscherade submilitära styrkor
rakt in i dina mjukområden.
Dina regnskogar låg vidöppna för avverkning
10 000 bulldozers körde upp på dina gator
och in mot dina kvarter.

Sysslolösa arméer, redan aktiverade,
totala analyser redan gjorda
och duvan stod och balanserade på ett ben
och alla ville ha mer.

Det hade festats om på natten
tagits för sig, tömts glas,
restauranger konfiskerade,
tungor tagits i beslag,
bokstäver, alfabet och ord
redan i förvar.

Sagor och sånger fångslats
och bikten slagits i bojor,
ett moln som landat hade förhörts
tills det bara var vattenånga kvar.

Nu landar alla fåglar,
transporterar egna språk
och i näbben bär de järnvägsstationer
där haven kan rulla in.

Nu kommer busslast efter busslast
med öknar, stäppar, skogar, ängar och stränder

Nu sitter måndagar redan på caféet
och placerar sagor i soldatens knä
om livet och universum osv.

Nu öppnar sig dagen igen.

MATS TIIGISTE

SKOGSDIGT

en som ser ut som en
bok, lockar med dikter
allt är främmande –
jag förstår inte prosa

det ska vara troké och
lukta kolmilskogen

gärna innehålla kryptiska
förbannelser,
fattigdomen ångest

rikedomen innehåller all
vetskap den behöver
för att konsumera människor

det finns – tack och lov
rikligt med råvaran:
många barn överlever och
snart har vi lagar om
tvingande dödshjälp

skogen har omfattande resurser
för den som resurser har

världen behöver inte människor:
rikedom lever vidare, tills
den uppfinner nya varelser,
nya resurser

RAIMO SILLANPÄÄ

DIKTER I MONTEVIALE

Swedenborg

Viljans sång är svart av änglar
Swedenborgs sista svala
ger molnen guldfransar,
svävar i Swedenborgs lyckokänsla
Brunnen svart
speglar svalan och änglarna

Swedenborgs vilja

Swedenborgs änglasång –
tystnaden när lyckoslanten
föll i den svarta brunnen

Kölnerdomen

Kyrkan i Köln
blir en ketchupflaska i skyn
En svamp av skrot
Ett växthus med slang
som riktar med jättelik krita,
en molnsignal åt Gud

LEIF MONICA JENNY OCH LEIF ERIKSSON

RÄDSLÅ

Rådslan kommer till dig,
Som ett mörkt täcke över huvudet,
Den griper tag i dig med sina vassa klor,
Infångad, i rådslan,
Rådslan kommer ur det mörka och tysta,
Ur det okända,
Ur allt det du inte vet om,
Som ingen vet.

LÄNGTAN

Längtan fångslar mig,
Den tynger ned mig men samtidigt lyfter den upp mig,
Längtan ger mig en viss njutning,
Längtan finns i samhället och mitt ibland oss,
Den knackar på mitt i livet,
Den är som ett älskat barn, efterlångtat,
Längtan för med sig kärlek,
Härlig är den längtan som får mig att må bra, den som
lyfter mig.

SONJA NEMLANDER

TIDEN GÅR

Hur ska jag säga att jag saknar dig?
Du är så långt borta från mig.
Solen är mörk när du inte är här.
Hur ska jag säga att jag älskar dig.

Tiden går, du är inte här.
Jag vill berätta för dig att solen skiner
inte när du inte är här.
Tiden verkar som att du glömmer mig.

Jag ser inte dig jag kan inte höra dig.
Tiden går men jag drömmer om dig.
Du är solen som lyser du är luften
som jag andas jag undrar om du tänker på mig.

Jag saknar dina ögon, jag saknar ditt leende.
Tiden går jag tänker på dig.
Jag skulle göra vad som helst
för att du skulle vara här.

VESNA MILOJEVIC

MEDLEMSKAP PÅ ICA

Jag var den som aldrig hade ett godkänt medlemskap
på ICA.

Vilket var en dödssynd i sig.

Och som drevs av ovanor, svamlande om änglar
och uttalde Guds namn en gång för mycket.

Jag var horan som kom från ingenstans, gudinnan,
älskarinnan,

som ljuset i ditt radhusliv.

Jag var den som var så ovanligt ful, ändå vacker,
och alltid väldigt brun på sommaren.

Jag mobbades för fulhet, men var ändå din ängel.

Ständigt närvarande som ditt eget lugnochro hormon.

Jag masserade dig.

Jag gifte mig för att skilja mig, för att alltid finnas kvar.

Jag var själva dörrmattan i allas korridor
och min mattlugg vajade fram och tillbaka, osynligt
suckande.

Jag var allas hatade lilla ängel som sattes på piedestaler
när jag inte kunde andas normalt.

Men mest av allt var jag den som aldrig någonsin
hade ett godkänt medlemskap på ICA.

En dödssynd i sig.

Nicole Johnson

UR SEFYRENS

Smeksamma händer

just där, som Arkimedes tanke,
hjälper molluskens skal
på färden över vita vågor
känsliga, som i morgonens
dröm.

Jag stod där i tystnad
svepte siden runt när du
kom till ro med min oro
i en tår.

Den evigt mänskliga strömmen
nuddar, nuddas
begärliga ögonblick glimmar till
himmelsfärd genom fallna portaler.

Omsluten av närhetens
vågor, såg jag en bortglömd
stig,

jag är nakna kustlinjer och haven
som strömmar genom det
ljusblå skenet,

världen är du jag träder in i.

ULF DAGMAN

DEN OMÖJLIGA KÄRLEKEN

En droppe dagg på väg till havet
sjönk ner i mina drömmar.
När jag minst anade ditt leende
så fångade det min önskan.
Doften av skogen förtrollade mig,
sedan kunde jag inte glömma
och fruktade att förlora det jag inte har.

AMOR IMPOSIBLE

Una gota de rocío rodó por mis sueños
buscando el camino que lleva al mar
y cuando menos lo esperaba
tu sonrisa cautivó mis ansias
y el olor del bosque me hechizó.
Desde entonces, no he podido olvidar
y he temido perder lo que no tengo.

JORGE GONZALEZ REYMOND

KURA SKYMNING

Dagens ljus sänker sig ner över markerna
Det plånar ut konturerna av allt omkring
Träd och buskar
Människor och djur
Och alla de små, små krypen
De får som en grå spindelväv
Att svepa in sig i

Men då drar som ett stråk av tända ljus
Från rummens inre
Det river färg från rymden utanför
Och gör den dunkelt blå
Djupnar, famnar
Det som är skönt
Och allt det andra

Det är den tid på dagen
Med ljus som falnar
Och brus som trappas ner
Då milda toner
Söker sig till öga och öra

Kura Skymning – Den blå timmen är här

BIRGITTA LINDÉN

VÅRGLITTER

vårsolen strör sitt glitter i sjön
som speglar sitt ljus på björk och lönn

och skott skjuter upp genom markens bädd
en koltrast gömmer sig för den är rädd

då drillar lärkan högt upp i skyn
och börjar livet nere i dyn

grågäss, tranor, kråkor och svan
markerar revir mest hela dan

och ute på havets gungande redd
ligger ejdrar, måsar en skarv är beredd

nu leker livet i varje snår
och bebisar stapplar på yrvakna tår
för nu är det vår.

INGMAR HELDSDÖRFER

ESPAÑERICK

Dijo una señora en Buda
con sonrisa de barracuda:
Mi marido ayer
fue con otra mujer
y hoy yo intento ser viuda.

V. DA GAMA

FÅGELN

Det var en liten fågel
som ville in till mig
han ville nå mitt hjärta
men där var ingenting

Bara glas

Bara glas

Bara glas

På glaset rinner
hans hjärteblod
på fönsterblecket ligger
hans längtan
in till mig.

MARIANNE JEFFMAR

ODA AL PEINE

Instrumento principal de los amaneceres

O de tardes carnales.

Perfecta búsqueda de dignidad en las mazmorras.

Fortaleza espiritual frente al verdugo.

Necesario barníz de la virtud en la tragedia,

Status humano de las pretensions, instrumento tuyo y mío.

FERNANDO MARTÍNEZ WILSON

HEJ, KROPPEN OCH JAG

Jag HAR en kropp!
Jag ÄR i min kropp!
JAG har ögon näsa mun!
JAG har inte alltid kroppen
JAG lånar kropp när jag är på jorden.
JAG lämnar kroppen när jag inte behöver den mer.
Men jag kommer hit igen
i en ny kropp som jag ska förbruka!
Förväxla ALDRIG
MIG med min kropp!
Jag HAR den / men ÄR inte min kropp!
Min kropp är min kropp!
JAG ÄR JAG I EVIGHET!
MIN KROPP VILL HA DET SKÖNT
GE DEN MYCKET GRÖNT!
DÖDAD SUR GÖR DEN TRÖTT
KROPPEN ÄR FÖRGÄNLIG
KROPPEN MIN BLIR KVAR HÄR –
när JAG lämnar den – inget sorgligt med det. BARA
SOM DET SKA VARA – VI SES I PARADISET!!

ILENE STENSON

SOLO NO ESTOY, VIENE EL VERSO AMIGO

Cuando las nubes se aglomeran
Y se esparzen precipitadamente,
Es el viento fuerte que hace alla arriba,
Y que no alcanzamos a percibirlo.
Con esta mirada al cielo dispuesto,
Vengo a ver mis futuros, no solo mios
Sino de los pequenuelos, que,
Con angustia y horrores, corren
Corren por el ancho prado conmovidos.

La naturaleza en principio
Al igual de las ansiedades surgidas,
Son dignas de recibirlos en mi vista
Para abrirles pasos y caminos,
Para que enfrenten dias muy duros,
Que se avecinan, avecinan.

No faltan los pajaros que vuelan
Y que nos alegran unos momentos,
Ya que mas de alguno con su cantar
Nos dicen y repiten, con su alborio,
Que la Primavera ya se ha ido,
Y el Otono esta a las puertas,
Del acontecer de un VERSO SENCILLO.

MAXIMO VARELA M

MIN ÄLSKADE

Min älskade
Lämnade mig utan farväl
Min älskade
Sa inte ens hejdå
Inte ens vinkade
hon försvann som ett eko
Som dimman under solen
Som skugga mitt på dagen
Min älskade
Lämnade mig ensam

RAZAK ABOUD

»EL MAR DE MIS RECUERDOS«

Las olas del mar ya se hacen difusas
Es tanto el tiempo que ha pasado
que nada de aquellos recuerdos
pueden volver a ser lo que fueron
Es el momento de mirar hacia adelante
sin siquiera volver, ni por un momento,
la vista hacia atrás, hacia lo que dejamos
en aquellos caminos a los que ya no volveremos
Si en un momento pensamos que
el mundo se nos derrumbó violentamente,
quizás aún no es demasiado tarde
Al final lo que no podemos perder
es la esperanza y la confianza.
Otros volverán a ver ese mar
con sus grandes olas rugiendo fuerte
y golpeando violentamente frente a la bahía
Con ese mismo temporal
que cuando niños corriamos a ver
sin miedo al peligro de una mar brava
sin pensar que ese mar nos podía aprisionar
El tiempo ha pasado pero
Que hermoso sería volver a la infancia.

GUILLERMINA ORELLANA

Det finns ingenting
som jag hellre vill
än att välja
en gång till

och ingenting som
att vilja
älska en gång till

det finns ingenting
som jag hellre vill

(Tolkning ur en norsk visa)

ROFFE GÜ

SANCTUS

Hur helig var Helga Birgitta,
hur såg hennes helighet ut?
Fick den foreller att spritta,
lärde den folk veta hut?
Stod kring Birgitta ett skimmer,
gav skimret ifrån sig nån doft?
Doften av nybakat timmer,
nytrampat hö på nåt loft?
Ja, tankarna börjar att löpa:
fanns heligheter att köpa
på torgen i Sala och Rom?
I så fall: vad kostade dom?

CURT O WALLERUD

Ur diktsamlingen »Ordlek och tankesprång«

ÅRSTID 4 SEPTEMBER 2013

Hösten säger hej
Vintern harklar vi ses snart
Våren skriker vi hörs nästa år
Sommaren viskar på återseende

THOMAS N.

BETRAKTAREN

Jag stannar ofta upp
på refuger.
Den febrila vardagen
rusar förbi, jag känner
vinddraget.
Förälskade par syns på
trottoaren framför mej –
hur länge är de kära?
De älskade ser ej skillnaden
på föremålet för deras
kärlek – för dess egen skull.
Men när de skiljs,
märks skillnaden tydligt,
när konsonanter och vokaler
rinner ur deras munnar,
lika men ändå olika,
för de har samma
behov av försoning.

ULF HELLSING

I NATUREN VILAR STADEN

Torrbar i skorna
Sjömark som sväller upp igen
Tömmer tankarna

JENS HOLMBERG

Samhällets män river gamla fasader,
ersätter med vita perfekta rader.
Allt steriliseras, vitt och prydligt.
Men det är ack så ytligt.
Ett ensamt träd i vartannat gatuhörn.
Folket letar murar med sprickor, väggar med
målningar och skeva rännstenar.
Detaljer med brister.
Högar av bråte fraktas och bränns, högar av
bråte som bestod av hus med historier.

LINA SÖDERGREN

MED PEGASEN I BOTTEN

En kanadagås fick bestå mig en penna.
Bläcket jag mödosamt skapat av henna.

Av papper jag köpt återstod knappt ett ris
att ta mig igenom den skapandekris

som förut om åren gett mig blodad tand
att leka poet så där helt *on demand*.

Fast förra gången sku' blivit den sista
är det en chans man inte vill mista

till att få sin allra innersta tanke
uppsatt med klammer på klotterplanke'.

På datorn jag renskrev mitt epos – en fars
att lämnas in dagen som föregår – Fars*.

I gryningen kom jag med allt på diskett,
men sådan teknik är numer' obsolet

och vansinnigt ute. Men det som är inne,
är att spara dikter på USB-minne!

PAUL GRUNDIN

* Fars dag den 10 november 2013

DEN KVINNAN

Den kvinnan jag släppte gå
när årstiderna enades i mörkret.
Den tröttnade på mörka trånghet.

Jag hade i mig för lite rum,
so trångt att vi avlägsnade.
Den såg mig tvivlande på.

Fast jag gav mig, öppnade dörrar,
var jag för trång
för oss båda.

KEIJO WINSTÉN

STOCKHOLM, EUROPE

Under grocery shopping
Traffic
Daily worries
I live in Stockholm, Europe's lap

Baltic beauty lounging on her quayside
Former world power's mistress
These days polishing her buttons for Nobel dinners
only

Look closely you'll see wrinkles of her past
Unforgiving red cabins huddled on a cliff
Hard cut timber gilded millionaire lairs
Modern glass boxes erasing poor memories she'd
rather not talk about

If you look up from your App
She'll share a secret with you
Meet her at the corner
Around the block from
Strindberg's last known address

There you'll see a sight to be remembered
Soul of this demimondaine
Oozing up from cracks between
The cobblestones

SUSAN COHEN

GEMENSAM OMVÅRDNAD

Att välkomna ett barn
eller det dig
är det någon skillnad?

Du ser genom en blick som
klarnar bakom gråten
det är därför du
tvekar ända in i absurditet

Det finns bara en väg
Man kan träda två
först beundrade jag dig
blev sedan så besviken
jag öppnade ett barn
du ett annat

Du är främmande för mig
ändå så nära
vi kommer aldrig att mötas
du är ändå min vän

Att välkomna ett barn
eller det dig
är det någon skillnad?

BENGT HEDLUND

GRÄNSENS HAV

Kom, låt oss fara på gränsens hav
över gröna djup, genom gungande strån.
Nu hissar vi segel, det blåser en vind,
som för oss bort, långt bort härifrån.
Vi styr mot Arkadiens fagra kust,
det skummar kring bogen av
hundloksblom
och maskrosens stjärnstoft dansar ner
på segel och bom.

Under oss anas en annan värld,
en hemlig mörk, av rötter och mull,
där det som förbrukats
blir jord och stoft,
och återuppstår till hav av gräs
för livets skull.
Men till Arkadiens fagra kust,
de gröna vågorna skeppet bär
och den förliga vinden lovar oss,
att vi snart är där.

Kom, låt oss fara på gränsens hav
över gröna djup, genom gungande strån.
Nu hissar vi segel, det blåser en vind,
som för oss bort,
långt bort härifrån.

EVA GIESE

Anonymt träder han fram
Fullt synligt, men han är en främling för mej
Lite tafatt, samtidigt mycket bestämt
Där vi möts ansikte mot ansikte
Öga mot öga
Ilskan strömmar i mig
Den stegras
Gentemot min torterare
Sluta skriker jag, sluta
Stop
Då främträder den andra verkligheten
Jag vaknar
Värken i högra kinden är kännbar
Bulan som uppstått från ingenstans
Det känns meningslöst
Det slår mig
Vi borde oftare säga sluta, sluta
Stopp

SIGRID TADROS

JULEN

Julaftons ankomst
och avgång
med självgott TV-beskådande.
Det handlar mycket
om mat.
Allt i familjens
trygga armar.
Tråkigt
att vara
själv.
Julgranen
står stadigt.

ÅDAN

Försvinna.
Gå upp i rök.
Slippa
handskas med.
Jag virvlar
sakta runt
i tomma
intet.
Det är skönt
att inte
finnas.
Att inte
minnas,
existera.
Tomt.
Öde.
Bara själv.
FRIHET.
Bara jag.

SNÖÄNGELN

isdrottningen
vilsen
uppslukad av känslor av maktlöshet
inför chanserna hon ej kunde räkna
i förväg

mitt i snöstormen
drabbad av det väntade oväntade

darrade rädslan i ett påkommet minihjärta
över att hon skulle vända tillbaka
och lämna dem båda
evigt undrande
över deras tid som hon nu kunde välja att frysa fast

då hon blundade
lyssnade inåt
och hörde;
att hon var allt annat än ensam

i sin kropp

visste hon att hon var gudinna nog
att välkomna den lilla snöängeln att dansa vidare i
virvlarna
till takten av deras hjärtan som pumpade samma blod.

MARILYN ROSENELD

En löjlig schablonbild av en kliché
Trevar efter fjärilar och dubbla hjärtslag
Blod
Det pumpas i allt snabbare takt
Irrationalitet
Och allt går förlorat i periferin
Letar jag efter förvirring?
Jag vill tappa bort mig
Men jag vet inte hur man gör

HANNA RUNESON

INVANDRARE

Ordet invandrare saknar färg

Den är bara svart

Svartskalle!

Vad betyder det egentligen? Vet du det?

Svart! De upprepar och upprepar

Svartskalle!

Nej det stämmer inte

Nej det är inte mitt namn

Jag har ett annat namn än

Svartskalle!

Jag har min personlighet

Jag har, eller jag hade? Karaktär

Varför kallas jag

Svartskalle?

Även om mitt hår inte är svart

Även om mitt hjärta har samma färg som deras

Även om mitt hjärta är snällare än deras

Ändå kallar de mig

Svartskalle!

Varför är jag här? Bara för att kallas

Svartskalle?

Nej jag är här för att leva i frihet och fred

I en vit färg full med utmaningar

Full med vit glädje och lycka

Inte bara svart!

Den flygande Poeten, författaren och konstnären,

AKRAM MONFARED ARYA (TARANEH)

MINNESBILD

”En liten bror nu du har”, till femåringen sa far.
Den lille svarte kort, begrep ej att mig att leka med han
fått,
I vintrig kyla där hemma helt lätt, till jorden jag kom på
naturligt sätt.
När själv jag skulle fylla fyra mamma kom från BB med ett
litet Pyra.
Ensam vakt åt lilla ”Pyret”, som nyss jag fått av mor, jag
tyckte jag var ganska stor.
Men vad som hände sedan, lyssna, jag berättar om det
nedan.

Glöd från spisen faller, papper börjar brinna, jag ut på
gården att vuxna finna.
Jag rådigt visat mod, lillan tryggt i vaggan låg, ej faran
hon förstod.
Vi har en gammal bild, kusiner och storebror åkandes i
hölass dragna efter kor.
Mycket är säreget för oss idag, enkelhet, men ständig
förändring år och dag.
När mamma fyller år, en bukett från vitsippsbacken
hon får.
På årsdagen för far, göken gal alltid i väster, alltid, för den
är *bäster*.

Vi små leker i sommarns böljor vid strand, bygger slott av
sand.
När ett bigarråträd ger mogna bär, jag kastar ner till Pyret
som under trädet är.

En lind planterad som vård, nu hundra år doftar på
gammal gård.
Lönnar i vårgrönt, doftar så skönt, färgrika höstlöv i
vinden viner, solen varmt på den skiner.
Mamma klär vårt hus med ljungens blomster lila, sätter
fönsterträd till vintervila.
Ljunghonung har av pappas bin vi fått, slungad, fylld på
burkar, det smakar sött och gott.

Av allt det myckna som i livet hänt, jag velat berätta och
sätta på pränt.
Men när man blir kallad, måste man gå, det är bara så.
Dock vet att efter jordelivets möda och strid,
fås lugn och frid.

Använd tiden väl, nu jag säger blott FARVÄL.

LIV-KARIN SIGURDSSON

NUMMERO UNO!

Som en stor och vacker ek
med mina gröna lysande stjärnor
i min väldiga trädkrona
har jag tillfälligt många
hyresgäster
under min fot.

Alla dessa hyresgäster är
mera beroende av mig än
jag av dem.

SONO NUMERO UNO!

De får sina löner och
jag får mina bidrag.
Alla nöjda och glada!

Ett rikt ekosystem
inom våran stad.

ALEXANDRA LUTHANDER

UN HUMILDE A SU INMORTAL AMIGO HUGO

Como deseo que mi lapiz escriba lo más hermoso que
senti, siento
y sentire por ti.
Mi querido amigo y comandante Hugo.
Parafraciando a una de tus hijitas: un día mas sin ti, como
duele, pero
como duele.
Imposible no llorar cuando el alma esta triste.
Querido comandante gracias por devolverle la sonrisa a
los mas
postergados de todo el planeta.
Fuistes y los seguiras siendo mi maestro mi professor.
Nos demostrates, si existe otra vida mejor, mas justa, mas
igualitara.
Fuistes un gladiador en lucha la independencia y libertad
de los
pueblos de tu querida America Latina y el Caribe.
Gracias por la mas alta suma de la felicidad que nos distes
y nos
dejastes.
Sin pensar en tu propia felicidad.
Querido comandante y presidente donde quiera que estes
piensa que
en Estocolmo, Suecia hay un chileno que te amo, te ama y
te amara
por siempre.
Quiero terminar con las palabras de otro gigante de Latino
America y el Caribe.

GLORIA AL BRAVO CHAVEZ

JAIME SALAZAR MONSALVE

MYSTISK VÄG

Mystisk är min väg
mot sanningen.
Skärvor fogas samman
till en helhet.

Ljusen skymtar långt bort,
skimrande som pärlor.
Tung våt dimma,
döljer målet,
men vägen har ett hjärta.

Efter många sorgliga lidanden,
år av smärta och ångest.
Ska det komma en dag,
då allting är förändrat.

Verkligheten har bytt skepnad
och hjärtat har släppt in ljus.

SIGVARD LÄTH.

LIVET & DÖDEN

Tig aldrig
när det är dags att tala om det
högt mot krig
mot tyranniet
mot eländet

Blunda ej
när du framför ögonen ser felet
åtminstone förberett dig
att bli anständigt vittne
för det här

Älska livet
minst lika mycket
som livet älskar dig
Trotsa, min vän, förnedring
förtryck och krig

Så hade profeter sagt
filosofer, konstnärer och poeter sagt
i mörkret
långt innan
de två världskrigen
härjade världen

På så sätt kom döden
medan vi sov i sängen

IHSAN KUTLU

NOLL NYANS

Blickar in i evigheten
Bortom förväntans prognos
Inte andedräktsgrå
Inte kirurggrön
Eller bilkraschröd
Det är svart

Tittar till vänster om onsdag
Nedanför rutor och kalendrar
Inte mysbyxlila
Inte julbaksgul
Eller Televinkenblå
Det är svart

Bligar utanför ramen
Ner i önskebrunnen
Inte snorklingsturkos
Inte överljudsvit
Eller konditoricerise
Det är
trots allt
Svart

TED BOLIN

BYTESRÄTT

God dag, god dag
nu undrar jag
tänk om man valt fel
Finns någon bytesrätt
eller reträtt
för denna lilla del?

Det är ett hjärta som jag har
men inte längre kan ha kvar
för inget klaffar som det ska
vi går på pumpen varje da.

Kan man få lämna det tillbaka?
Sära på make och på maka,
prova en annorlunda sort.
Gärna äldre, gärna kort.
Men ingen sportdåre då helst
eller helt nykter eller frälst.
En vanlig enkel trevlig typ
som då och då vill ha ett nyp

ur sångologen *Tänk om hjärtat tar fel*

GÖREL CRONA

GODISPÅSEN

Barnet med det mörka håret
och med nappen i munnen
på tåget som rullar förbi
Karlbergs station
håller ett stadigt grepp
om godispåsen
med blicken i fjärran
och tankarna på den
stora högtidsstunden
när påsen ska öppnas
när tungan, gommen
får njuta av skumbananen
geléråttan
lakritsremmen och
chokladpralinen.

Det lyser ett skimmer
av förnöjsamhet
i detta godmodiga ansikte
denna fredag
i februari månad.

LENA ÖBERG

KURA SKYMNING

Dagens ljus sänker sig ner över markerna
Det plånar ut konturerna av allt omkring
Träd och buskar
Människor och djur
Och alla de små, små krypen
De får som en grå spindelväv
Att svepa in sig i

Men då drar som ett stråk av tända ljus
Från rummens inre
Det river färg från rymden utanför
Och gör den dunkelt blå
Djupnar, famnar
Det som är skönt
Och allt det andra

Det är den tid på dagen
Med ljus som falnar
Och brus som trappas ner
Då milda toner
Söker sig till öga och öra

Kura Skymning – Den blå timmen är här

BIRGITTA LINDÉN

SOMMARSNÖ

Jag har väntat så länge –
Väntat under stora asken
– räknat almarnas frön
som virvlande vrider sig i
lufthavet, mot det blå
himlavalvet. Först: färdas
i vindens riktning – så,
utan motstånd, följa med
i rytmen, ibland tveka,
så åter virvla, skruva sig
upp mot solen som en
förlängning av längtandet
– för att nära jorden
släppa taget och landa.
Småningom avslutas fallandet
nedåt, nedåt mot vilande,
en stillhet mot jordens rund.
Strödda vida omkring
famnans nu miljoner små
tunna hjärtan av jordens mjuka
mottagande – avlägset från
almens susande. Så otaliga
måste de vara för att finna
sin rätta plats – för att gro
och åter uppstå
till susande alm.

B.H.

Sos

Ja, hallå

Jag heter Kai Blomqvist.

Har halkat av vägen och hamnat i ett kärr.

Bilen sjunker sakta.

Jag sitter fastklämd.

Det finns väl en botten snart, hoppas jag.

Håller på att svimma.

Låter mobilen vara på, så ni hittar.

Skynda er!

Att bli mosslik om ett par tusen år vill jag inte.

Bockstensman från Vårberg.

Bilkaross som extrahud.

Röd lack över nattsvarta rynkor.

Sarkofag med offer för en epok som for i diket.

Yrar jag?

Nu börjar surt vatten sippra in.

Det luktar ruttet.

Det mörknar.

Det är bråttom.

Skynda ...

KAI BLOMQVIST

JAG VILL SÄTTA MIG PÅ KLIPPAN

där hav möter land

där sjögräset gungar i vattnets svallande vågor
och där
salta stänk kan väta min hud

så nära

Sen ska jag sjunka ner i stenen och formas till sand
mellan några klippor. Då först då, får jag sanningen
framställd så som den verkliga är. Jag kommer efter-
tänksamt tala med allt

Inga onödiga ord inga onödiga fraser.

ULRIKA MARMFELDT LINDGREN

TÄNÄÄN

tarjoatte mahdollisuuden
vuoden menneen
siihen tartumme

kenties kypsempi

oli tarkistettava
tyhjää kalenteria
niin kauas kuin
sitä riiti
sillä kohta on
uusi kevät

mieli harppoo
ohi räntäisten katujen
yli juhlien siihen kevääseen
joka rakasteli lämmöllä
talon seinustaa
kun jäälautat sulivat
armotta joentörmälle

MIKKO ANTILA

PARASITER I TRÄEKRARNA

jorden är ett hjul
pengar får det att snurra
och vi är parasiter
i träekrarna

vi vaggas in i ett vansinne
av rulltrappor och loungemusik
vi är helt ensamma individer
i ett kollektiv
som drar isär
plattar till
tynger ner oss
tills vi är blasé
som betongen själv

dofter
artificiella dofter
socker och kanel
och den nya höstkollektionen
som håller oss kvar

ser du spåren?
av handflator mot glas
ljuden av rop på hjälp
som ingen hör

DAVID GUSTAFSSON

LIGTNING

En dag i april, då solen har kraft
går jag över bron över älven.

Då kastas ett ljussken runt om i all hast
som skymmer vår dager i dällden

Jag inser med klarhet i ett enda slag
hur livet och alltet hålls samman

att vi en är del utav helhetens lag
och bär den gudomliga flamman

Så slocknade skimret och allt blev som förr
och småregen faller i lunken

Men under sekunder har öppnats en dörr
som rört mina sinnen i stunden

Jag tappade genast den insikt jag fått
jag minns inte vad jag fick lära

Men känslan av visshet är likafullt gott
av hoppet och trösten är nära

JAN-EJE FERLING

BLÅKLOCKOR RINGER

Blåklockor ringer
i skogen vid stigen
och på mormors
sänggavlar i sovrummet
i Hadsten.
Ljust gröna dubbelsängar
tungta och bastanta
med späda klockor på
som ljusblåa klämtade
på små tunna stänglar.
Pottskåpen bredvid
sängarna hade samma dekor.
Mormors kärlek
goda mat
och uppmärksamhet
finns i varje
blåklocka
jag sedan ser –
en smekning
av villkorlös
kärlek
ringlar ur klockan
och fyller mitt sinne
så jag ler inåt ...

KAREN BLOMQVIST

ETT ÅR AV KÄRLEK

2012 11 09 – DU:

”Jag känner dig”

2013 11 09 –

Jag & MAGIS;

”Vi älskar dig kimlan”

Din MARIS som är

en idiot ibland

men som älskar, älskar,

älskar dig

MARIS ROSENELD

VINDEN OCH GRÄSSTRÅET

I
vanliga
fall
böjer
sig alla
grässtrån
för vinden.
men ibland
händer det
faktiskt
att vinden
stannar upp
och bugar sig
för ett ensamt
grässtrå som
haft modet
att stå rakt
när alla
andra lagt
sig.

PER-MAGNUS ELIASSON

AKADEMIBOKHANDELN SÄLJS?

En sorgens dag är det för skrivkulturen.
Akademibokhandeln säljs, om nån vill ha'n.
Det tycker vi, de kända, är som fan,
ja, vi som aldrig drabbats av censuren.

Vem ska nu kränga all litteraturen
om mat och mord, var skrift och var roman
med vilkens hjälp vår exklusiva klan
har hjälpligt hållit uppe konjunkturen.

Ska dikter, poesi, all denna skiten
hos ett nytt företag nu stå i tur?
Nej, det vore som ett brott mot all natur;
det blir nog vi som alltjämt är eliten

och inget företag kan nog oss svika,
vem som än köper, Lidl eller ICA.

WALTER DAN AXELSSON

GRYNINGEN

Månen och stjärnorna,
naturliga ljus som lyser upp
fält och ängar
som låter oss förnimma
på natten dess silhuetter.

Vinter och kylan,
mörkret och tomheten.
Nattens timmar
skrider långsamt,
i sin väntan på daggen.

Så småningom med
fukt och en mild bris
kommer de första
solstrålarna,
man börjar skönja
naturen på nytt
och dess färger.

Månen och stjärnorna
strålar inte längre,
de har försvunnit,
det föds en ny gryning.

EDUARDO CARLIER SWING

TIDLÄNGTAN

Tiden
mer betydelsefull
med tiden

Min tid
blev min
när du
gav din

Du väckte min åtrå
tidlöst sammanflätade
några minuter;
ett liv

EVE ROSENELD

TRAGEDI

Dimmorna hänger framför kustklippor
Flyende människor från länder där
blodet flyter – trycker tätt intill varandra
i små rangliga båtar: färdmål Europa
Flyktingar vänder dödsmaskinerna ryggen
– den ljusare framtiden hägrar –

Sjögången kränger
Ansikten med trötta mörka ögon
barnen klamrar sig fast och gråter

Ingen ser stormiga skyar
i nätternas bläcksvarta hav
Ingen ser vindens kraft
Ingen ser eldens kraft

Havet fyllde lungor

På vågorna gungade människokroppar
– stora och små – med öppna glasaktiga ögon

MONICA ODÉN-BERGGREN

JAG SUGER OCH SUGER

Jag känner mig som en hora.
Varje dag är jag en hora.

Jag vaknar varje morgon med en växande sten i
maggropen,
långsamt sträcker jag ut mina fingrar och pillar i ett hål i
lakanet.
Det blir större, hela tiden större.
Vänder bort huvudet,
blundar igen.

Jag lever på gränsen,
hela tiden på gränsen.
Alla gränser som finns.

Jag brukade försvara mig,
det har jag tröttnat på för längesen.
Det är ingen som lyssnar ändå.

De blundar, håller för ögonen
öronen
vänder sig om.
Går sin väg.

Det luktar unket,
jag öppnar inget fönster.

Jag känner mig som en hora.
Varje dag är jag en hora.

UNA GUERRA EN EL PAPEL

Amanece el otoño y se acortan los días
ya la gente no salen
se ha ido el verano y la nostalgia cae.
trabajo, estudios y problemas
empiezan a girar en mi cabeza
e intento desahogarme
haciendo una guerra en el papel.
Como si fuera fantasía,
cierro los ojos y pongo punto final.
Y al abrirlos descubro que la vida es rica
y puedo disfrutar la caída de las hojas
de este corto día otoñal.

YOEL FUENTES

EN LITEN FÅGEL

På en bänk i parken
satt en liten fågel och frös
han missa Arken
fick ingen tös

På en bänk i par'ken
satt en liten fågel och nös
regndroppar slog i marken
han längta efter tös

På en bänk i parken
satt en liten fågel och tjöt
tårar trilla på marken
han var inte söt

På en bänk i parken
satt en liten fågel och kvittra
liten ful och rufsig
det kan kvitta

På en bänk i parken
satt en liten fågel och titta
duvan vid hans sida
en kvist hitta

OSCAR

DELADE DRÖMMAR AV ENSAMMA SJÄLAR!

Vi ...

Bekräftar liv i vardag och verk. Väcker gemensamt vackra tankar. Bygger trygga relationer. Delar glädje med varandra. Njuter av stundens närvaro. Vinner lycka i möten. Hyllar mod.

ROBERTH TERFELT

23 KVADRAT

vaknar före arla morgonstund,
lyckas icke knipa mig ännu en blund
solen bländar varenda tum,
i mitt alldeles för ljusa lägenhetsrum
– nähä-du! ditt lysrörstroll:
nu tar jag och fäller upp mitt parasoll
och du kan skina bäst du kan
– jag stänger dig ute, haha, minsann!

CLARA VON SCHÉELE

GLÖDEN

Hon har en tigt
urringad sommartröja
med Che Guevaratryck på.

Ovanför Ernestos skägg
rebelliskt uppkäftiga
sticker hennes bröst ut
precis som jag önskar
att mina egna
fortfarande gjorde.

Anamarija Todorov

FÖRLÅT OSS DU LILLA JORD

Du lilla, stora blåa Jord,
Förlåt oss våra kemikalier,
bilavgaser, flygets avgaser,
Alla brummande oljud, var är fåglarna?
Stora fartyg i haven, onödigt stora båtar
vid våra vattendrag, där vi promenerar
var är vattnet, båtarna skymmer.
Utfiskningen, utarmningen av vår Jord.
Förlåt oss Du Jord som är så härlig,
Förlåt oss när vi utnyttjar Dig så
Och är så giriga.

Jag har idag 9 november ätit på Märta's Restaurang,
inom ett äldreboende.
In vällde det sju glada män med sina instrument,
blåsinstrument, dragspel, trummor och en sångare.
Det var rullstolsträngt, alla ville lyssna och sjunga med.
Jag sjöng en liten farbror med små nyfikna svarta ögon,
han sjöng med läpparna utan ljud, men en mening sa han
om Evert Taubes Sjösalavår: »den har jag kunnat utantill.«

Traskande på slingrig väg vid Ballstaån, såg svarta kala
stammar
Och grenar mot en mild grårosa novemberhimmel, en liten
solglimt blandade sig i så fint, jag såg gulbruna löv på den
svarta fuktiga jorddoftande marken.
En stor samling av änder vid strandkanten, gungade i
grupp sakta
i vattnets skiftande svartgrå vågor

Så här gott kan man ha det på vår Jord

LOCURA DE AMOR

De noche soy luna llena
que por tú ventana asomo
para recorrer tú cuerpo
para quedarme entre tus brazos.

Entre las estrellas danzo
para estar entre tus brazos
que la noche sea eterna
y fundirme en tu regazo.

Hasta que el día llega
y en un rayo de sol me convierto
para iluminar tus pasos
para amortiguar tus tropiezos.

Soy manantial cristalino
que refresca la piel de tú cuerpo
soy perfume de las flores,
que a tú cuerpo envuelvo.

Y tú, entregas tú corazón a otra
mientras que yo ...,
en mis sueños te tengo,
aunque no me miren tus ojos.

Soy fuego que calienta tú cuerpo
soy lluvia que limpia tú rostro
para que triunfes en la vida
a ver si algún día me miran tus ojos.

Te ofrezco todo,
mi corazón sangrante
solo por una caricia tuya,
o aunque sea en mis sueños un beso.

VANSINNE KÄRLEK

På natten jag är fullmåne
som visa sig genom ditt fönster
för att utforska din kropp
och stanna i dina armar.

Mellan stjärnor jag dansar
för att vara i dina armar
som natten är evig
och smälter mig i din famn.

Till när dagen kommer
och en solstråle jag blir
för att belysa dina steg
för att dämpa dina motgångar.

Jag är kristallklar å
som fräschar upp huden på din kropp
jag är doft av blommor,
som involvera din kropp.

Och du! ditt hjärta ger till en annan
medan jag ...,
bara i mina drömmar har dig
även om inte dina ögon ser mig.

Jag är eld som värmer din kropp
regn som tvätta ditt ansikte
för att du lyckas i livet
och så kanske en dag dina ögon
kommer att se mig.

Jag ger allt,
mitt blödande hjärta
endast för ett smek från dig
eller kanske i mina drömmar en kyss.

MARTA HERNÁNDEZ

PARA MI OTRA MITAD

Quiero caminar junto a ti
siempre a tu lado juntos,
porque eres mi felicidad
mi vida, mi realidad.

Eres como una rosa
tierna, suave y sin maldad
la que llevo en mi corazón
a la que jamás han de arrancar.

Sabes que te amo
esa es la realidad
las tres T son siempre tuyas,
jamás de nadie más
y de mi corazón no las han de borrar.

Mi vida no vale nada
si tú a mi lado ya no estas
porque te quiero con amor
con sentimiento de verdad.

A la más linda rosa del rosal
le escribo estas letras
con sentimiento de verdad,
a mi amada esposa
quien es mi otra mitad.

TILL MIN ANDRA HALVA

Jag vill promenera med dig
alltid vid din sida, tillsammans,
eftersom du är min lycka
mitt liv, min verklighet.

Du är som en ros
anbud, slät och utan illvilja
jag bär dig i mitt hjärta
och aldrig någon kommer
att ta bort dig.

Vet du, jag älskar dig
det är verkligheten
de tre T är för alltid ditt,
och inte för någon annat mer
mitt hjärta alltid ska vara till dig

Mitt liv är inte värt någonting
om du inte är bredvid mig
eftersom jag älskar dig med kärlek
med verklig känsla.

Till den vackraste rosa från gården
jag skriver dessa rader
med äkta känsla
till min älskade hustru
som är min andra halva

CARLOS VILLABLANCA

DU ÄR MIN MAN ...

»DU ÄR MIN MAN«

men ...

Gör du verkligen så gott du
kan??

Då borde alla krig va slut
Och människor få andas ut
Och svälten inte finnas till
Och inga vapen göras mer ...
Det är vad alla mödrar vill!!

Ja varför våldtas moder jord ...

Förgiftas maten på bårt bord?
Snart verkar allt ha gått »åt skogen«
Snart har den siste lämnat plogen.
De flesta djur föds i fabrik...
Vi äter mer och mera lik ...

Är du min man

Får du skärpa dig så gott du kan!!
För det är NI som rått vid borden
Som talat alla tomma orden
Och startat krig för guld och makt!
Vi har tröttnat på »huliganer«

Som tar till våld för våldets skull –
Ni slåss för »ära« och egen vinning!
Var lite ödmjuk för Moder Jord
Som vi ska tacka för mat på bord,
För friska vattnet och arbetsnävar
På arbetarna som i tysthet strävar,
Ingen människa ska lida nöd,
När andra leva i överflöd!!

Ja många är som bör stå med skammen ...
Ja gode Gud må oss hjälpa –
Amen ...

ESTHER CALLMER

ÖVERGREPPET

Jag la mitt liv i dina händer

Vad jag inte kunde ana var att jag skulle bli utsatt för
övergrepp

Du var och är för mig obegriplig

Borde begripit att något var fel

Min sjukdom gjorde mig svag och ouppmärksam

Kommer aldrig att förlåta det som skett

men att försonas är ett måste för mitt fortsatta liv

Hoppas ingen annan blir utsatt i en liknande situation

Min grundtillit är för alltid skadad

HH

ZEITGEIST – TIDSANDAN

Så var det här med "avlyssning"! "Vi har avlyssnat i alla år"! Bra! Även innan telefonen fanns? Burktelefonens tid också? Om Du lyssnar på mig – ursäkta – AV lyssnar, var det! Då kan jag lyssna – avlyssnar på Dig! Om vi, Du, alltid har lyssnat – av (fan också), vad har Du då fått reda på? Att jag sjunger i duschen – falskt eller att jag INTE sjunger i duschen?

Enligt det nyaste mötet på internationell nivå vid Bonnmötet, där alla "stora män" – franska presidenten är mycket kort – "hör" (är det någon som har avlyssnat hans längd?) han till den "stora gruppen"? Nåja, det var ALLA överens om att ALLA avlyssnar på ALLA – ALLA vet ALLT om ALLA nu – så nu är det överspelat – nu har de "stora" länderna med dess "stora" – "små" ledare kommit överens (enda gången de är överens – de skiter i miljön – ursäkta syftningsfel!!) att börja "avlyssna" djuren! Ja det är sant! Jo – vad vet man vad den håller på med för fuffens? Man ser ju inte den – den opererar ju underjord – som "undercover"! "Ne men för fan" De nya ryktena är att stadsministern har godkänt avlyssning av jordekorrens beteende! Det ryktas att de håller på att gräva gångar under stadshuset så att det kommer att falla!

"Nej men för faan – sluta nu!

"Och nu tillbaks till Rapport!

URBAN J.T. NILSSON

DOTTER FJÄR

Dina glada blå
har fått en vissnad hinna
där de blickar ut över de dagar
som aldrig riktigt blev

På tåget tittar vi ut mot den grå himlen
– No day today, säger jag.
Du skrattar till men det later mer som en hostning.

En horisont utan förändring kan vara vilsam för
den som går
men döden för den som står still

Orcherna jagar i gångarna
vi tänder irrbloss i mörkret
– Här, den här vägen!

Mina glada blå
ett telefonsamtal bort
och den fläck som blev jag
måste sova nu

LENA KRANTZ

SEKVENSER FÖR DEM

Reklamansikten lyser upp ur kakelväggarna
dörrarna från tåget slår upp som ryggtavlor
människor rusar ut ur den blåsvarta kroppen
som myror med instinkten solklar
några tar rulltrapporna
andra försvinner in i nästa tåg

de väldiga kommunikationsrälsarna
ligger utbredda som blodådror i ett höstlöv
solen galopperar länge längs med taggråden
som ligger som ett tryggt tak över stängslet

tåget fortsätter sina slag mot underjorden
nu kommer det in i en grönskimrande tunnel
det är nästan ingen kvar i vagnarna
bara de som är för vilsna för att gå av
bara de som inte satte upp något mål
för hur de ville att det här livet skulle ritas
sitter kvar med avgrunder i pupillerna

klockor tittar fram ur betongens kalla block
visarnas varv snurrar som bortglömda fyrar
i fjärran dit inga fiskare vågar åka

två minuter för avgång
tåget kontrolleras
dörrarna står öppna med blått läppstift

här gassar en stad av metall och elektriskt ljus
tusenfotingen försvinner upp och ner
mellan dagsljus och mörka tunnlar
som en delfin dyker mellan vågor

överallt mellan den gula skogens stammar
finns det nödbromsar för tankarna
reklam och nyheter suger in den sista
uppmärksamheten
i en stor flåsande fläkt som blåser ut alla liv
de gnisslar till i ett sus och blåser bort
som luftballonger av vissna maskrosfrön

MARTIN MÖLDENER

NIONDE NOVEMBER

Soldater springer i osamlade
troppar över Gubbängsfältet med blodiga bajonetter och
hölstren smällande mot lären.
Skottlossning bortom idrottshallen, någon skriker att
det ligger döda kroppar utanför
Teater Moment och att biblioteket är stucket
i brand.

Gömmer mina barn bakom banankartongerna i källarför-
rådet med en
plastpåse blandade livsmedel och
varsin tvålitersflaska med kranvatten. Höjda
målbrutna röster i
trappan; försiktigt skruvar jag ur insatsen i
ventilationsöppningen och
ser hur den ghananska kvinnan mitt
emot hetsas upp på ett
lastbilsflak med sin autistiske son; snart kommer även det
indiska paret från
andra våningen med sina två barn, pojken gråter och
flickan skiljs med
våld från sina föräldrar och
kastas in i förarhytten; den latinamerikanska
permobilkvinnan från
högst upp skriker gällt på
spanska och famlar med naglarna efter en
ung soldats ansikte, får en gevärskolv i tinningen och
blir liggande på
trottoaren med uttryckslösa ansiktsdrag.
Om och om igen ringer jag min hustru med min dotters
mobil, utan resultat.

(Till minne av Kristallnatten, alltmedan Stockholms
nynazister mobiliserar på Karlaplan)

NIKLAS AURGRUNN

EVIGHETENS DANS

Drömmen dansar vi,
vid himlens portar,
du och jag, eviga
kärleksbarn.

Smälter samman, djup
in i varandra,
försvinner bortom
tid och rum ...

Kvar, är endast
denna dans,
Ljusets strålglas ...

GITTI SPALTRO

Hon stannade bara till
på stationen
Skulle vidare
och sova under ett träd

Hade varit på Loften
och jag
vaktade cykeln
när hon var på toa

Cykeln är mycket liten,
är det inga problem,
frågade jag,
med allt bagage?

Nein! Det fungerar!
Svart sopsäck för tält, kassen här, väskan
där, remmar och jag har mitt system! sa hon
med egensydda fickor på fliströjan
och brunt hår

Jag skrev i bok
och hon gillade det:
Kein Internet,
kein Telefon!

Sen var frågan:
Finns det björn i skogen
när man tältar
utanför Göteborg?

I Frankfurt hade hon varit fåraherde:
Ja jag vet, det är svårt!
Tättbefolkat, vi får gå långt
när djuren behöver bete

Hon skulle sälja cirkusvagnen
bygga ett tält
på en förortstomt
eller flytta till Skandinavien

Planerade åka åter norrut
till kolonistuga i Stockholm
Så hon köpte en bil
men den gick sönder

LINUS RISPLING

MÖNSTER

Vi stadsvandrar mot havet
mot rymden och havet

vi är maneter
elektriska vattenstjärnor
tunna kroppars hudar
axiomer i legor för värme

händerna växelspråkar
måste känna, måste brinna!

du svalkar och du hetsar
lägger mitt skratt i fickan
närmast det bara varandet

i rymden sveper färger
sidenvågor och fuktat rus

så vi vandrar med staden
hälarna gör avtryck på stenar
i vattenpussarna

och dina
bara dina smakar som lust

SANNE NYBACKA

ÄKTA VÄRDEN

Det lilla barnet
kan inte älskas nog
mycket

bara finnas till
är allt
som krävs

och hon är lycklig!

Att se växa
värna
plåstra om och trösta

läsa läxor
spela fotboll
björnen sover

fredagsmys och
lördagsfilm

godnattsånger personliga

till varje pris
känna in och hålla om
det bästa som finns

Livet vidare går
och hon är lycklig!

ELISABETH LAMPINEN

SJÄLSLIGT ARMOD

Som en konstgjord dusch av vattendroppar
la sig mitt brusande blod ner

På den köttstinkande stigen

I vinden flög vilsna drakar förbi
Lyftes från vattnets vitstänkande toppar
mot en gråmulen takkupol

Känslan av själsligt armod
pressade sig mot mina inåtvända irisar
På deras nattblänkande yta
skriker plötsligt hesa bevingade gestalter

Rakt upp i skyn!

på sin spjutspetsiga flykt
Mot varmare händer

MY MINIMALIZED UTERUS

A tower ahead steering me towards the dead
A little shuttle locks the path

I am dying here
Sitting wealthy in the airport's waiting area

I will bleed to death
Leaving nothing but my minimalized uterus

NINNI ANDERSEN (JORDENS POETER)

Trio

Inne i det varma skenet
från några strålkastare
ser jag nyputsade
herrskor
strumpor
jackor
skjortorna är öppna runtom
halsstumpen
med nagelmarkerade händer
säljer tre huvudlösa figurer
en stil
för män
i skydd av pansarglas.

Nagelbanden

Gåtfulla
lyser nagelbanden på
min kropp
20 urhalvmånar
men aldrig höjer de
havsytan.

Sista dansen

Ur augustimörkret faller det snö
förbi en tänd lampa på husknuten
det är vita fjärilar jag ser dö
ikväll dansar de sista dansen.

Pupill

Fullmånen
pupillen i
nattögat.

MASKERAD

Du håller mig stilla
Masken har fallit av
Naken står jag
Möter världen som jag är

SABINE HÄLLGREN

ORDKLÄDD MÅLAR JAG ÅTER

Ordklädd målar jag åter
i solen
i vinden
vid stranden

här vid stranden
i sommarens sista kväll
andedräkten kommer nära
vinden viskar vänta här

ser mig om
ser när du och jag var
kinder känner solen och vinden
minns din hand
minns din röst

du går åter vid min sida
klänningens tyg nuddar mina bara ben
vi går nära
jag viskar ditt namn

Vågen sköljer stenen än

INGER TENGVIST

Föräldraskap
är det mest
otacksamma
som finns!
Barn är blodsugare!

Om jag fått välja
skulle jag valt livet!
Jag skulle valt
mig själv!
Aldrig blodsugande
barn!

En godhjärtad studie
i djup besvikelse och svek!

Varför har jag gett allt
som ett blodigt
oanande får
på väg till
slaktbänken?

P1A K

KLACKSKOR

O det finns inte en enda klacksko som tar mig
längre fram
det finns inga
okända stigar
eller
gömda gränder
inga kroppsdelar som skriker av
ömhet
smärta
(eller) uppmärksamhet

O jag kan inte se fler rosenskimrande
blommor utan att tänka på din grav
O jag äter mig aldrig mätt nuförtiden

raggsockorna värmer fötterna
o påminner mig om ett hjärta jag bär
som dunkar varmt
men blivit sedd som kallt

O telefonen den ringer och ringer
o genomljugar migränen
o ingen mättnad sen du ser mig med förakt
samtidigt som en annan sjunger
Vad är det politikerna aldrig får sagt?

O jag väljer att stå i mitten
Jag väljer att skrika ut mitt namn
o jag väljer att skrika
KOM IHÅG MIG
KOM IHÅG MIG BARA!
o jag vet...
ingen får vara förmer
men ibland behöver
var och en av oss
att bli det
vi aldrig trodde vi kunde bli

Så jag väljer
jag väljer att Skrika
att det finns ingen låttrad längre
som inte påverkar

till att finna dessa bortglömda småord
mellan sömmarna i tröjan
o de uppsprättade hålen efter kvällen i tårar

o det är en smutsig storstad att känna sig ren i
o det insikten om att välja
att jag har inget kvar att dölja
av insikten att jag har ingen kvar att följa

skippa missförståndet
ärlighet varar längst
o den där ettriga tanken att
främlingar är vänner du ännu inte känner
där ingen varken ser eller säger
att det lika gärna kunde vara
fiender som sprättar upp den sårskorpa som
slutat blöda för länge länge längesedan ...

O det handlar om att ta ingen
inget
förgivet
någonsin mer

eftersom vi alla
tror
eftersom vi alla
behöver
en morgondag

där du och jag kan mötas
där du kan berätta
Att inga klackskor tar mig längre fram

Eftersom det är vänskap
som får en att gå framåt

HÖSTEN

Hösten kommer med långa steg,
hösten rör oss med fuktigt smek.
Hösten tittar med norrsken i blick,
hösten hälsar med mystisk nick.
På hösten flyger lärkorna bort,
natten blir mörk och dagen kort.

Hösten så riklig på färgerna är,
hösten bjuder oss frukt och bär.
Hösten både regn och solsken ger
och hösten får löven att falla ner.
På hösten flyger svalorna bort,
natten blir mörk och dagen kort.

Hösten är väntan på vintervila,
hösten är brådska, då får alla ila.
Hösten är tid för att samla mat
och inte ens ekorren får vara lat.
På hösten flyger tranorna bort,
natten blir mörk och dagen kort.

SEIJA SILVENNOINEN

GENOM

Inom mig
... kunde jag flyga
utom mig
... av sorg

framför mig
... lyfte marken och
klappade till mig

bakom mig
... skrek upproret i mig
gick under jorden
och mötte mina rötter

bredvid mig
... sprang vreden
som mitt inre barn fruktat

över mig
... hängde orosmolnen
under mina fötter en vulkan

under tiden
... blev jag undret inom mig

Överlevde flygande desperat slagen
upprörd skrikandes ut vreden
rädslan, sorgen och oron som en vulkan
lärde mig beundra själva självet
genom det

EVA ÅBERG

KILLING ME SOFTLY OR A FADED ROSE

Killing me softly
with a knife
Cause I don't wanna live this
dull life
That's because I am neither healthy
nor sane
and I have only lived my life in vain
so why don't end this life long pain
My friends might say suicide is too bad
but they don't know how it is to be so sad
and I no longer care

Life has made me bored and pissed
Now I'm a gonna cut a slit in my wrist
Life has come to a complete end
Tomorrow I will be your dead friend

Here I am no longer of use
Here I am like a faded rose
I stab myself dead with a sword
The last thing I say is forgive me
My Lord!

ANONYM

SORGEARBETE

Sorgearbete heter det ju,
men var på den arbetsplatsen
finns fackföreningsavtal, arbetsplatsinspektioner,
skyddsombud
– jag bara frågar?

Sorgearbete: så mycket obetald arbetstid
utan minsta skymt av minimilön,
för att inte tala om OB-tillägg
eller lunchkuponger!

Att ligga still, samtala endast med sina dammråttor
– som tack och lov aldrig svarar –
är ibland allt man förmår.

Ligga där likt vrakgods som spolats upp
på en strand långt, långt borta,
en strand i ett främmande land
där man inte förstår språket.
Sorgens land. Sorgens språk.

En fluga surrar i fönstret,
tusen mil bort – den vet inte
Att världen där utanför är en annan nu.

Dunsen från ännu en bunt post
som dimper ner på hallmattan,
tusen mil bort, för att bli liggande där orörd

Ticktacktickandet från väggklockan,
tusen mil bort, som mäter ut ännu ett sjuk
blytungt utfärdad tid.
Sorgens ljud. Sorgens språk.

Kaos och stillhet i sällsam förening
är sorgens väg. Så lita på vägen, följ den.
Varde ljus!

ANNIKA KNUTSSON

Att skriva en dikt
är det av vikt
det tycker i alla fall jag
eftersom jag är här idag

Nu är det på g
så får vi väl se

Det här är väldigt spontant
men vad gör väl det
nu så ska det ske

ANONYM

A SEA OF NUMBERS

I feel lost.
I'm there, alone,
among a sea of lonely souls,
And no rescue is to be found.
Around me there is fear;
tears, lonely hearts, abandoned
creatures.

Once part of an identity, but
now nothing else,
Than just another number,
In an incomprehensive pile of
numbers,

Waiting to be
counted,
categorised,
classified,
forgotten.

Once part of a cultural heritage,
A past and dreams of a future,
Now just another shadow,
In the sad and dark part of the
world,

Where smiles are vicious,
kindness a sign of weakness.

Once part of an entity;
a family, a clan and tribe of
importance,
And with respect to be earned.
Now left, with nothing else than
praying for the willingness of
the rest,
to give up or to survive,
To live or to die.

I'm among you.
I'm one of you.
I'm part of you,
your flesh and blood,
your sister and brother,
your mother, father, family.
I'm with you and yet,
I'm not.
I'm someone, yet no-one,
Nothing to be seen and done.

In this lonely sea of despair, fear
and lost dreams,
They are the captains,
They are the once with boats,
They have the power to decide:
Who will live and who will die,
Who will survive and who will
be left behind.

We are the waves,
Drifting endlessly on the sea,
only stopping when we hit the
shore,

Finally finishing our journey,
Just to die.

I used to be somebody.

I used to be more,
than something,
on your statistical tables and
graphs.

I used to be special,
Important,
Part of the inner circle of life and
love.

I used to be a fighter,

A survivor,
A traveller,
An individual,
With goals.
I used to be everything,
but in your hands I'm lost.

It's time.
My time has come.
A step ahead, then another one.
A long and painful, silent
 procedure,
Towards becoming forever,
A no-one.
Another step and I'll be doomed,
Doomed to everlasting
 anonymity...
Gone!

Name,
Age,
Origin,
Height,
Weight,
Color of eyes,
Color of hair.
Stripped off my belongings,
One by one.
Ripped off my privileges and
 characteristics,
Step by step.
I'm becoming their no-one,
Becoming,
And remaining,
just another number,
On their list.

You can take me,
strip me down,
You could even kill me!
But my dreams are harder to
 kill.

They will keep me safe,
They will keep me sane,
They will keep me being,
A someone.

A someone who is free.

SAHAR A.

HALLÅ POET-KAMRATER

Låt oss åter bli mot orättvisor,
lögn, cynism och egoism och korruption,
soldater
Det är ej nog, så klart, att bli poetiskt smart
och rörande, romantisk, snäll
naturlyrikens mästare en trevlig kväll,
att formulera och att deklamera väl och le
Nej, poetkamrater, vi har mer att ge
Vi har en tradition att hett försvara
– Nog känner ni i hjärtat den –
att för det onda utgöra en fara
Vi måste upp på barriaderna igen
Känner ni, kamrater, ej, som jag, en skam
om ej vi går, som det var konstens mening,
som martyrer modigt fram
och gör varje dikt/ till brandtal utav etisk vikt
ni vet- för sanning, sundhet, solidaritet
Vakna, ilskna, engagera er, ty runtomkring ni ser
hur rättssystemet här i Sverige välter,
hur miljoner barn i världen svälter
hur dumt vi bara åser att jättelika isar smältar
och hur vi nått ett så djupt förfall
att läkar-yrket är affär, som förr var kall
Vad är poetens drama då- stå vid sidan och se på?
eller skildra synd och slikt/ bra inför publik,
sjunga sång om sådant snitsigt- och bli rik.
ta emot applåd/ för vitsig vers om onda dåd
och allting blott inför varann
avundsjuka eller hyllning när en utav oss vann

Nej, det krävs vi riktar/ pilar djärvt och fräckt
– tills makten sviktar/ och samvete är väckt –
mot maktmissbrukarna direkt
Hej, poetkamrat, bli aktiv demokrat- med mej!
i ny poet-förening med förändrings-mening

HÄLSAR

ÅSA FREIJ

Naturligtvis det gäller alla,
Och inte bara skalder vill jag kalla
Låt blodet ditt i dina ådror svalla
och nödrop liksom stridsrop skalla
vad än kategori
som du hör hemma i
i denna sjunkande demokrati

DS ÅF

VARFÖR

Varför är jag här

Varför säger dom ner träd
träden är ju bra att ha
Varför faller löven

Varför blir de vissna
och tappas från träden
Varför känner man inte
att jorden snurrar
Varför är jorden rund

Varför springer man
hela tiden

Varför ligger skräpet i gräset
vet dom inte att det ska ligga i en sopkorg, eller

Varför får man inte gunga
när det regnar

Varför får bara apor hoppa från träd

Varför är ljuset kallt
men elden varm

Varför är det jag
Varför är det inte jag
Kan du tro
vart jag är

NILS MALMQVIST 4 ÅR

TUNNELMÅNAD

Arbetsbördan på ryggen
likt en myra i riktning mot sin boning

Novembermörkret lyser mig i ögonen
på stigen mot jobbet i gryningstimmen

Novembermörkret hälsar mig åter
välkommen efter arbetspasset

Samtidigt bakom upplysta fönster samlas
skaror av familjemedlemmar

Värmer upp rummen
och värmer upp varandras hjärtan igen

CHRISTER JOHANSSON

MORGON

Novemberdis och dimmor
råkyln tränger in
gråa och huttrande trängs vi samman
i T-banans färd under jord

Imma på glasögonen skyddar
mot påtvingad närhet
ger för ett ögonblick i vagnens trängsel
ett eget universum

Flyr till egna bubblan med mobil, hörlurar
Facebook, twitter
sneglar över axeln i grannens Metro
novembergrått

Ser kvinnan öppna väskan obekymrad
av att tåget kränger
och lustfyllt jaga bort morgonens gråhet
med sminkborsten

ANITA ELGEROT

MOTGÅNGARNA GAV MEDVIND I LIVET

Har sett döden i vitögat
Jag har levt i dödens väntrum
Men nu är jag inte där längre
Lurar döden, ger den långnäsa
och ser lyckan i att kunna leva med sorgen

Man ska inte ta någonting för givet i livet
Ur döden föds livets största motgång
Då du förlorat det du har haft kärt
då flyttar sorgen in
Sorgen över allt du förväntat
och älskat finns ej mer

Livet tog en vändning
Livet log mot mig
med djupblå ögon likt en sommardag
Ögon som påminde om
den jag förlorat, men i ny skepnad
YES EN CHANS TILL! en till...
och en till... och en till...

Sorgen bor i min borg
Jag samlar motgångar i en korg
Befinner mig nu på medvindens torg
För forgen skall nu få mer näring
Jag skulle inte låta kärleken
förbli obesvarad
Av de tre djupblåa ögonparen
som påminner om Han
som vi alla saknar

”VATTENLEK”

Bara som en droppe – i ett oändligt hav
Men utan just den – är ju helheten inte där
För då slutar rörelsen – i själva livets nav
Och det allra mest fundamentala – det faller isär

Den droppen är du – den droppen är jag
Droppar i evig symbios – men ändå isär
När du vågar vara stark – och jag orkar vara svag
I djupa vatten söker vi varandra – bland okända skär

Jag kryssar fram – jagar min hela identitet
Riskerar mista kursen – att kanske gå i kvav
Att plötsligt tappa rodret – och min egen säkerhet
Rädd för att drunkna – i ett kanske osäkert hav

Men så väljer jag att våga – att dyka ned i kärlekens flod
Att sköljas med utan förbehåll – utan att säga stopp eller nej
För detta krävdes allt – allt jag hade i mod
Där vann jag mig själv – när jag simmar iväg med dig

ÅKE ALMLI

LIVSKAMRAT

Under ensamma nätter
med kropp och själ i tvivel
bad jag om dig
om dina armar
att hålla
att omfamna

i din acceptans
vågar jag bli mer
av den jag är

SUZANNE EKSTRAND

JAG ÄR INGEN MÄNNISKA ...

som skyndar genom livet,
som stressar och far förbi ...

Som alltid vet att hålla tyst eller att tala
i rätt tid
och på rätt sätt

Jag är ingen människa
som gömmer skrattet eller gråten
så att det endast kan belysas
i dolda rum ...

Jag är ingen människa
som visar känslor
bakom förtäckta anletsdrag

JAG ÄR EN MÄNNISKA
så som jag är,
i en hunger i att vara älskad,
i min nyfikenhet på livet
där jag kan hålla ihop,
där jag kan förstå,
där jag kan få vara

en människa

HUGO TÖRNTORP

Bio

0

Skena

Normal

7

gråt

normal

11

normal

15

betyg

normal

26

medicin

normal

30

jobb

normal

31+

ff

UNI K HARM

Nästa Södertälje Södra
Nästa Södertälje Södra
Bikupor
En lång rad bikupor
Bin
Blommor och bin
Alma Cogan
Alma Cogan är död

död död död död död död
död död död död död död

Att bara så där
spotta ur sig en haiku
Körsbärskärnorna

EVY SÖDERMAN

OLD FRIEND

Where do we go from here
in a strange direction
it no longer matters to you
memories can be false

Remembered for years to come
When everthing is gone
turned into someone else
perhaps we still learn

A trip across the universe
Travellings in time
I sense I have been here before
There's an old friend of mine

Reach out and touch the sky
unlock the safety doors
she once were a true love of mine
objection disorder in the court

It goes on and on
but her perfect smile reaches everywhere
I'm drifting away wandering around
looking back at you

MAGNUS SJÖLIN

STOCKHOLMS KVÄLL

En mjuk behaglig vind blåser över havet
Båtens segel fladdrar av vinden
Den färdas till drömlandet
Havets horisont speglar som en hägring
Stockholm blinkar i havets ljus
Vilken fridfull lugn kväll
Jag hörde fiskens viskning

LIVET, JAG ÄLSKAR DIG!

I världen livet kommer, livet går
Även om kära äldsta tar farväl av livet
Ändå kommer barnen födas med mammas glädje
Även om man lämnar mammas navelsträng
Ändå så lämnar man aldrig sitt hemland
Livet, livet. Jag älskar dig
Människors glädje och sorgen omväxlar i världen
På farvåls skugga hjärtat fryser och gråter
Kärlekens eld tröstar och sjunger
Livets älv rinner, som kan stoppas någon dag
Ändå aldrig spräcker, livets kedja är evigt
Livet, Jag älskar dig

DAN NYAMAA (MONGOLIA)

Översättning av Enkhtuya Banzragch

VIOLETT

Himlen öppnar sig
och hemligheter faller ned till jorden
Ett regn av konfetti
som ett upp och nedvänt fyrverkeri
i alla regnbågens färger
men främst den violetta

Violens färg förbinder himlen med jorden
det blå med det röda
Det är en lång väg emellan
Att falla i en evighet

Vi plockar hemligheterna från marken
Vad innehåller de?
Vilka budskap, vilka tröstande ord?
Överraskningarna
med det underbara och det hemska
Vi ser upp
frågande

LARS INGE WIDLUND

Tankar som vägdamm
maschkodd går världar förbi
skuggar vid vatten

Skyggande tanke
brunbränns och formas för fler
sulorna ilar

Tänker på andra
vandringmäns fridsamma steg
tultar går efter

ROGER HANEBRING

HERE

Risks again
Free at last
Are dancing
To echoes of reason

Your wish
To skip it
Is neatly woven
Into the song

And so
Thank God
You're still here
In those
New tunes of absence

ROEL DIRKER

WALLENBERGS GRAV

Peter, min bror! Döden saknar krav
Vi delar en pava på Wallenbergs krav
Köttet från de mäktiga ska också bli hö
På en kulle på Ekerö

En blå flaska Riesling för sextio spänn
Det är inga droppaer för svinrika män
Men om vi står för vinet, kan väl ni stå för orden
Hur går snacket där nere i jorden?

Dodde! Boy-boy! Det ser mörkt ut här nere
Wallenbergklanen är bara om benen
Men fast maskar våra knotor förgöra
Så har vi bättre här, än i er jävla röra

Vårt land är inte det som vi lämna
Ordningen faller och sprickorna rämna
Vi byggde banker och storkapital
Ny bygger välfärdsbolag

Vi la grunden för hela den pakten
Där vi och sossarna delar på makten
Vi gjorde Sverige till svenskarnas hem
Ni gör vinst på ålderdomshem

Ni fuskar med skatten och lär att ta för er
Och kallar er själva för entreprenörer
Vi hyllar samförstånd, samhällets klister
För vi är tvättäkta kapitalister

Peter min bror! Pavan är slut
Vinet är drucket och snacket dog ut
Nu lämnar vi Wallenbergs tröttsamma flärd
För vår nya sköna värld

BARA I KVÄLL

Jag vill komma till dig bara i kväll, bara i kväll
Jag vill smeka dig mjukt på din panna och hand
bara i kväll

Jag vill vara tillsammans med dig bara i kväll
bara i kväll

Jag vill krama dig och unna dig bara i kväll
Mina sinnen känner att du är dystert av underligt
Därför vill jag trösta dig bara i kväll, bara i kväll
Livet är lika som dag och natt
När det kommer en dag som en natt ...

Man behöver tända sin själs ljus
För att inte drunkna i det meningslösa, i det mörka
havet
Får man stråla sin själs ljus att skydda sig själv
För att tina och smälta i det mörka ishavet

Man behöver älska varandra innan det är försent
Man behöver älska varandra medan man lever
Jag vill komma till dig bara i kväll
Bara i kväll, bara i kväll ...

ENKHTUYA BANZRAGCH

SÄNGKANTSBETRAKTELSE

Har byggt en kokong
filtar, täcken, kuddar, lakan
knutit ihop dina kalsonger till ett rep ifall vi måste fly
drick upp, det är lätt att spilla
kaffefläckar, vinfläckar på madrassen och tapeten
när ska vi fara
jag sover i dina ögonfransar
vilar i ditt skägg
sätter mig ner i din armhåla
slickar din ljumske
stanna en stund
är så trött
kryp in under täcket
du kan reda ut tovarna i mitt hår
jag stryker balsam över det som inte syns

Pauline Alexandersson

BALLADA O SMOLEŃSKU

A jak leciał Lech na Smoleńsk
Drżały ruskie serca harde.
Kiedy brat do brata dzwonił
Jeszcze nikt łzy nie uronił.
Potem była mgła zaklęta,
Taka cicha, z nieba wzięta.
Gdy samolot się z niej wyłonił,
Ryk żaloszny rozszedł się po błoni.
Za tą brzozą, za tym lasem
Samolot spadł ciupasem.
Poginęli nasi bracia,
Co nie chcieli oddać nacji.
Wtedy jęk się z błoni zrywa,
Jak tysiące białych ptaków.
A do stóp się im pokłonił
Cały zagon krwawych maków.
Ach czegoż wy ptaki płocze
Uciekacie hen za łany,
Kiedy Lech wraz z Maryją
Pociemniały, blade, krwawy.
Kiedyż my się razem zbierzemy
I te czary, te przekleństwa,
Raz na zawsze wykorzenimy
Z naszej drogi, te szaleństwa.
Kiedy matki, siostry, wdowy
Będą mogły spać spokojnie.
Kiedy już nie będzie wojny.

RYSZARD PIEKUT

KULTURKEBAB

Jag snodde ett obegåvat ligg
under en lådvins pimplande
lyrikafton 1996

Det drabbade fyllott var med i
nämnden
Fyra svåra år ...

En kebabslöja
hängde under en mäktig mustasch
han ville dansa
han ville smyga in på ett bibliotek
i gryningen
men jag ville inte ligga
på främmande språk

Han var med i nämnden
Fyra svåra år ...

Han ville inte skära
några strimlor åt mig
från den saftiga kulturkebabben
jag vägrade byta kött mot kött

Sen var han död
men det gav mig inget bröd

Amely intervjuade mig
hon ville prata LYRIK
jag fick diarré i munnen

hon kände sig som en toalett
men det var jag som skurade dem på riktigt

Hon var med i nämnden
Fyra svåra år ...

Hennes ofödda kulturbebis
kommer att bli klimatprogramledare
det är spikat
hon skall återanvända
mina böcker som blöjor
för att minska utsläppet ...

Kulturslaktare, kulturslaktare!
Kulturocid!
Jag är också folk
jag är kultur
jag gråter på kyrilliska

Jag skall översätta min hunger
till mandarin
jag skall komma tillbaka
i tusental
och bara
le

ELEONORA LUTHANDER

NATTEN

Telefonen ringde
vi stämde träff
rastlös tar jag mej ut i kvällen.
Sommaren värmer
fläktar så milt
på oss två som stilla här gå.

Sommaren är ung
med färger så skön
vi träffa på människor i parken så grön.
Musik som strömmar ut
ifrån en gitarr
din blick som söker min och når fram.

Kvällen smyger ut
med prat och tjut
folkliiv i grönskan men det börjar ta slut.
De sista har gått och
kvar finns vi två
allt är tyst och vi börjar gå.

Tomburkar flaskor
rör min fot
natten lyser mörk jag behöver bot.
Stjärnorna lyser
alla på dej
hör du längtan inuti mej.

Trädens blommor
lyser i natt
vinden viskar finn din skatt.
Din hand är varm
i en kall otäck natt
två tillsammans det är en skatt.

Hud mot hud
finns något mer
inte längre än jag ser.
Ditt hjärta börjar
slå lugna slag
natten flyr nu gryr en dag

LEIF LINDER

MIN HUND

Dina ögon, genomborrade av ömhet utan gräns,
Troget avvaktande mina rörelsers ovissa planer.
Mitt ljudlösa, trosvissa följ med hopp om nya
upplevelser i varje givet ögonblick. Med hopp om
ett famntag kring Din törstande kropp, om så bara
för en kort stund.

Varför lever Du bara på mitt liv? Söker inga egna
världar av gelikar- stryper Dina egna lustar för att
följa mig?

Varför tar Din oändliga nyfikenhet så snåla banor?
Du kanske vet att ingenting blir större för att vi
söker oss bort? Att Ditt liv är tillräckligt rikt i mitt!

BIRGITTA LIEBENHOLTZ

AUGUSTI

Jag är rik
Denna morgon är jag rik!
Rött guld,
brunt guld,
gyllene guld
täcker marken
där jag går.
Höstens första storm
har bedarra

NOVEMBER

Någon har dragit för
himmelsfönstret.
Grå gardiners
fransiga fållar
vajar i vinden.
Snart kommer vintern.
Förhoppningsvis
är den vit.

SARA MARIASDOTTER

EVA SOVER LÄNGE PÅ MORNARNA

Eva sover länge på mornarna. Eva låter tiden gå. Eva väntar. Hon är 30 år. Hon trivs med sitt liv. Hon har gjort sitt val. Hon har haft många sömnlösa nätter. Hon har gråtit många gånger. Men det var ett bra tag sedan.

Eva sover länge på mornarna. Hennes son kommer varannan helg, kanske oftare. Han går omkring i lägenheten, läser och tittar på teve. Eva sover. Han vrider upp timern lite då och då för att se hur tiden går.

Eva bor tillsammans med Jakob. Jakob och Evas son är svart-sjuka på varandra. Därför bor inte Eva med sin son längre. Eva har gjort sitt val. Jakob betyder mycket för Eva. Eva låter tiden gå. Eva har slutat sitt arbete. Det var oregelbundna arbetstider och dåligt betalt. Tidigare gick Eva på aerobicdans. Nu har hon slutat. Jakob klagade, så hon slutade.

Eva väntar. Ibland kommer Jakob hem tidigt ibland sent. Han har oregelbundna arbetstider. Tidigt på morgonen åker Jakob till sitt arbete. Eva sover länge på mornarna. Evas son har ingenting att göra. Han har långtråkigt. Han är intelligent. Han gör sina egna val. Han åker till mormor.

Jakob har två familjer att leva med. Eva väntar. När Eva röker, röker hon "Time". Jakob betyder mycket för Eva. När Jakob kommer hem är han trött. Han somnar i stolen. Teven är på. Eva har lagat mat. Jakob vet inte om han vill äta. Det luktar mat från köket. Eva låter tiden gå.

Det är Sabbat. Eva och Jakob sover länge. De låter tiden gå. Det hörs musik från stereoapparaten. Samtal pågår ofta mellan Eva och Jakob. Vad talar de om? Det finns en mur mellan dem och omvärlden. På frågor till Jakob svarar Eva i hans ställe eller också vänder hon bort huvudet. Eva har annat att tänka på. Eva har inte tid.
Eva väntar.

Jakob väntar. Eva gör sig i ordning. Det är bjudna till vänner i Nazaret. Eva låter tiden gå. Teven är på. Det är kväll. Jakob betyder mycket för Eva. Eva trivs med sitt liv. Eva sover länge på mornarna.

Jakob dog i cancer året därpå.

CHRISTINA SPITZINGER

FORTSÄTTNING FRÅN FÖRRA ÅRET

Bläää –

USA-sneglare – Bushhälskare

Greyhound som löper ikapp med tider

Förbi skyttegravarnas här

En till serveringen i kryptan

får det lov att vara en »Gin och Tony«

eller ett glas av husets argentinska vin

»Las Malvinas«

en whiskypinne kanske »Bishops Finger«

ett ben som tillhört en av

parlamentets knähundar

en pekingeser

Vad! En rätta?

Åh – prins Hamlet

Hemma från jakten ren

Dina kärleksbetygelser får du här igen

hartassarna, vargtanden, rådjursögonen

och breven Ord Ord bara Ord

lovar runt och håller tunt

Varsågod ett glas klosterlikör

droppar från en ocean

med smak av nån tsunami

Skål min Prins

en sista dans

sen går jag dit uvar hoar

Farväl

om en timma ska jag simma

Åh ... vilken dimma ...

Go natt

OFELIA

ETT UTDRAG UR EN VERKLIGHET

Jag vill aldrig skada dig eller få dig att må dåligt igen. Att vara med dig upplever jag mig själv ännu mer genuint uttrycksmässigt och jag älskar dig

Jag förstod att du lyssnar på det jag säger, även i stunder när jag själv märker att jag gör det och du får mig att inse att jag betyder något För dig för mig

Att uppröra dig kommer aldrig att vara min insikt igen
För jag märker hur ont det gör i mig att göra så mot dig.
Jag uppskattar dig nu. På riktigt.
För jag vet hur ont det kändes i mig att känna att jag sårat dig, på vilken nivå som helst

Du ska veta att min kärlek till dig är ovillkorlig oavsett om vi är i varandras liv eller inte.
Jag ska fråga, öppet, helhjärtat utan med en bestämd bild – för det är nyckeln för en mer betydelsefull relation – för mig
då kan jag lära känna dig intellektuellt, känslomässigt,
spirituellt och som entitet
Med kärlek

CRISTOPHER MHINA

Idag var en dag som alla andra dagar.
Katterna har huvudlöst
tassat sig igenom toalettstolen
och risken för katastrof var
inte betydligt mer närvarande än vanligt.

Skällsord från köket dränktes
av det frekventa jamandet
från kattflocken, som givetvis
fick stå till svars för sina handlingar.

ANONYM

OM JAG DÖR

Om jag dör på mark eller hav
Men detta om jag dör, härav
Så vill jag inte ha någon grav
Ej tårar, eller bön det är krav

Mitt liv, fick inte ett riktigt kliv
Ty på Jorden fanns ej något liv
Maraton som torkade all saliv
Grymt runt halsen som snörliv

Min strand har aldrig varit här
Alla försvann som jag var i kär
När döden tar mig dit, och bär
Då ska jag ha annan atmosfär

Om jag dör, detta är mitt krav
Då ska jag flyta, i rymdens hav
Där tiden flyger, som i ett trav
över universums formlösa grav

STEVEN RIDDARLANDS

UNDER LÖVEN

Under löven döljer sig mycket.
Löven dinglar till marken
och löven packas ihop.
Ibland tar blåsten tag i löven
och de virvlar runt, och faller ånyo
på andra platser längre bort.

Vad finns under löven?
Kanske cigarettfimpar, skräp
och gamla utsugna snusar
ratade, utspottade.
Kanske en gammal tom systempåse?

Under löven kanske kravlar
en gammal daggmask.
Förmultnade löv blir till slut ny jord
I maj spricker nya löv ut igen
och cirkeln börjar på nytt
med fallande löv som kan dölja mycket.
Lövblåsarna på Katarina Bangata
blåser ihop sina lövhögar.
Till slut kommer traktorn
och hämtar dem.

CARINA LEIJD

OM DET DÄR MED FAMILJEN...

Susse kom från en ganska konstig familj.
Hon hade i och för sig, en mamma och en pappa,
och lite syskon
som många andra. Men ändå.
Någonting var det. Som var lite underligt. I hennes familj.
För hemma hos Susse, tyckte man om att hoppa.
Hoppa över saker och ting.
Allra helst, hoppade man över Nuet.
För allting skulle ju bli bra..
Inte idag. Men i morgon...

Och ju mer man tänkte på det, så var det ju faktiskt
våldigt praktiskt, det där.
Det där med att hoppa. För det betydde ju att man aldrig
behövde ta ansvar för idag. För allting skulle ju bli bra.
Inte idag, men imorgon...
Kanske tänkte Susse, hade det någonting att göra med
det där med städning.
För i hennes familj, tyckte man också mycket om att sopa.
Allra helst. Under mattan.

Ibland blev Susse ganska ledsen. För hon hade
haft det ganska jobbigt.
Våldigt jobbigt, faktiskt. Kanske ställde Susse för höga
krav på sin omgivning.
Hon tyckte att det inte skulle göra så mycket om någon
vågade se. Vad som pågick. När det pågick.
Hon hade bara fått för sig, att idag skulle vara lite lätt-
tare om man vågade nämna saker vid sitt rätta namn. Och
lägga upp dom på bordet. Där alla kunde se.

För det som låg under mattan hade en konstig tendens att bara bli större. Tyckte Susse.

Susse hade dessutom väntat ganska länge på den där dagen. Den där dagen som alla pratade om. När allting skulle bli bra.

Men den kom ju inte.

För när imorgon blev idag, var det fortfarande imorgon, och inte idag..som allting skulle bli bra.

Som tur var hade Susse en vän. Den stora Gosbjörnen. Och det hände faktiskt då och då att Susse fick en kram. Av den stora Gosbjörnen. Och då blev Susse så glad. För hon fick en kram idag, och inte imorgon!

SUSANNE ELGQVIST

JUST DÄRFÖR... ÄR LIVET VÄRT ATT LEVA

En gång har jord och måne brunnit upp; en del säger;
under en enormt förstörd lupp

All inclusive: stjärnor, planeter, fotoner och kometer
i ett VIP-rum konverserar absoluta nollpunkten
artigt och belevat, med ett oändligt mörker

Manus och masker, så utstuderat smarta,
spelar längre någon roll; är till intet gjorda;
helt plakata, borta, och ingen kvar att sakna;
en del säger, i avsaknad, av ett verksamt antabus.

Och allt vi borde som vi, faktiskt, tordes;
allt rimligt, ja suveränt och bedårande;
när vi tog varann i hand och sa: vänner!
Medborgare! Låt oss ingå ett kontrakt,
och befästa det med ett ointagligt sigill,
och må det bli för evigt rådande!

Allt detta skall en dag tas bort, tillsammans,
med oss; ja en gång, som om vi glömt orden
till en strömmande sång, är allting borta.

Och just därför, är livet den dyrbaraste av gåvor;
ovärderligt; och just därför, är livet värt att leva.

OLOF LAGERHORN

JAG TYNAR BORT

Jag tynar bort av verklighetens
Intiga intighet där kulisserna
Döljer den verkliga verkligheten
Där den som faller ur ramen
Aldrig kommer in igen
Där dom bostadslösa
Ligger på lite de parade
Längs trottoarerna med en
Pappkartong som enda bagage

Jag tynar bort bakom fasaden
Av glittriga mingelfester och
Ståtliga kungatillställningar
Då jag vet att dom frusna och
Hungriga står och huttrar vid
Något varmluftsutsläpp i ett
Källarprång någonstans
I betongöknens ödemarker
Där dom slutligen kurar ihop sig
Tätt intill varandra för att få
Lite värme inför natten

Jag tynar bort när jag ser klyftan
Vidgas mellan fallskärmsjägarna
Och dom medellösa människorna
Som traskar gata upp och gata ner
För att inte frysa fast på en parkbänk
När termometern pekar runt tio
Minusgrader och andedräkten
Nästan blir till is

Jag tynar bort när jag ser dom vilsna
Barnen som flockas i parker och på torg
Bortglömda av sina föräldrar
Bortglömda av alla nedlagda aktiviteter
Som inte längre finns för den generation
Som en gång förhoppningsvis ska vårda
Dig och mig någon gång i framtiden

Jag tynar bort framför fasaderna av
Alla döda kalla bankpalats
Som växer upp och skjuter i höjden
Där det i stället hade kunnat stå
Ett antal bostadshus fulla av liv
Och värme med ljus och blommor och
Färgglada gardiner i fönstren
Hus dit brevbäraren kom fem dar
I veckan med elaka räkningar
Och kravbrev och ett och annat
Vackert vykort

JOHN PETER GISTER

RING, RING, ANNE HETER JAG

Jag ringer var dag, som marknadsundersökare jobbar jag
Dina svar, åsikter i enkäter behövs, ett samtal via telefon
med frågor och två människor på linjen möts.

Tack till dig som inte omgående luren lägger på, utan
lyssnar klart och tar ställning efteråt.

Tack till dig som svarar på vår enkät, du är toppen
bara så du vet!

FAMILJEGEMENSKAP!

Varför får jag i gemenskapen inte va me?

Har jag gjort något fel gentemot er?

Jag bjuder in familjen som jag trodde var min,
år efter år, men jag inte fått delta i familjens
gemenskaper, det har satt sina spår .

Under 15- 17 års tid ingen förfrågan jag fått,
dvs om jag inte ringt och frågat innan förstås.

Jag tar inget för givet, eller för självklart så jag har väntat
på besked, på förfrågan som "Vill du komma med"

Hoppet till familjegemenskap finns ej längre kvar
efter 17 år jag förlorat hoppet har

A.ROVA GRIP

TOVE BOSTRÖM

stående bland vålnader
med osäkra vapen
gapande i hat
kan jag själv inte hata
frångå ögonens
tungta vittnesmål

hur lätt eldar finner bränsle
i svart uniform
mörka slingor utan blod
blir verser blir koder
bilder glödgas in
stereotyper vässar glömskan

fascistiska spårvagnar
mullrande fanor
stövlar i sotad sjösten
blicken som föll i glömska
på ett spanskt torg
allt blir ett arv

jag vill vara någon
symbolisera hela himlen
med flaggor
jag vill kunna se mer
ge tillbaka
det som gör ont

min älskade sover
på en bädd av sorg
hon kryper in
i det allra innersta
hon möter tystnaden

BENGT O BJÖRKLUND

Hasseln har hängen
ljus gulgröna
vajjande i vårvinden
Tusentals frön samlade
På varje kvist
Men mångfaldens möjligheter
minimeras
då jag tar några till minne
av nuet
de känns som ett levande
litet djur
inuti min slutna hand

SANTOSH

DIKT

Hur flyger tiden – min vårvind
Saknar dina smekande rörelser
från den ultimata fönvinden

RICKARD FARBECK

SPHERE OF INSECTS

As they traversed rocky terrain
and twisted forests miles high
a maze of vast pathways stretched ahead

abundant paradise
a hunting
or burial ground

a movement of air
and shadows flying
somewhere above in the atmosphere

that day a veil came down
and engulfed an entire world
in a room in Paris.

DAWN WESTON

ÅTTA NYANSER AV BERRA

Jag minns åtta nyanser av Berra
att först spände han hästen för kärra
i sin andra säsong
sjöng han blues gång på gång
i den tredje så bar han till Herran

det var fjärde säsongen i livet
nu var Berra i äktenskapskivet
det var gräl, det var bråk
hon sa: "Stick, Åke Tråk"
men hon snackade jämt överdrivet

vi har Berras femte nyans
ge nu Berra en sportelig chans
när hans kalling blir grå
kan den stå upp och gå
och vid sex får han flytta nånstans

Berra stretar mot sju-varianten
och på banken finns sparade slanten
Tekla gav honom rätt
"Du är söt på nåt sätt!
Och nu är hon den åttonde tanten

DENNIS RENFORS

ALLT INOM OSS

Allt inom oss

är ord, drömmar,
ord som strömmar

allt inom oss är sång,
sång som strömmar

allt inom oss är
musik och drömmar.

Allt inom oss är ord,
liv och tankar

allt är ord, tankar,
drömmar, sång
musik och liv.

Allt inom oss är ande,
allt är ande, allt är liv.

allt är ord, drömmar, tankar,
sång som strömmar och musik.

Musik som fyller anden med liv.

Allt inom oss är ande.

Allt inom oss är ...

BO GÖRAN NILSSON

NORDISK ANTIK

Jag tänkte gå dit
som modern kvinna

Men utan att observera det
gjorde min kropp
en återresa till antiken

Min transformerade lekamen
simmade mellan hetta
och iskallt hellasvatten

ALMUTH LUNDSTRÖM

ATT GÅ

Handen på dörren, – på väg att gå
ingen av oss vill förklara
bli förlåten och förstå

Vi dröjer oss ändå vid dörren kvar
och i tystnaden ställer vi egna frågor och svar

En stillhet från det som var nyss
men ingen av oss blev förlåten
vi stannade i tystnaden och gråten

ANNA NYHOLM

LJUSET ÄR MÖRKT

Ljuset är mörkt
Eldfjärdsprick överallt
Var är jag
Vart är jag

Ett myller, små bitar av allt
Livet är allt
I pusslet finns du
Mot himlen
Vågar jag vara här

ELEVER PÅ KUNG SAGA GYMNASIESÄRSKOLA

IBLAND

Ibland

När jag mår dåligt

Skriver jag dikter

Så går jag runt i min lägenhet

Och läser

Högt

Med inlevelse

För Jonas Gardell

Och han tycker mina dikter är skitbra

Och jag tycker han är en klok man

Och jag är inte riktigt klok

Heller

En kompis till mej

Spelar Janis Joplin

När hon mår dåligt

Hon sätter på stereon skithögt

Sen skriker hon ännu högre än Janis Joplin

En annan jag känner dirigerar Tjajkovskij

Vad gör du när du mår dåligt

MONIKA WALLERBY

JAG EN KLIPPARE – KISTALIGHT

Det rytmiskt lugnande ljudet från saxen. Kistalight klipper sina artiklar. Balsam för själen!

Bitar, allt från krönikor, intressanta reportage, Understreckare, inslag från näringslivet, festliga exempel på design, ledarsidor, resor och åter resor, kulturartiklar förstås, Namn och Nytt, Birgitta Edlund, Lennart Aschenbrenner och Slas på sin tid med sina absurda bitar och geniala teckningar.

Älskar deras mix av text och bild! Otidsenligt visst! Det mesta finns på nätet. Ironierna från familjen medan tidningshögarna växer och artiklarna mognar likt gamla ostar. Kistalight blir som lilla My osynlig av alla giftiga kommentarer.

Allt man hör är saxens lugnande rytm när en artikel väl-lustigt klipps ut för vidare lagring. Kanske i en liten låda från IKEA. Märkt Kulturartiklar! Eftersom Kistalight har tillgång till de bägge stora tidningsdrakarna! Så klipps det!

Konkurrensen – marknaden, gynnar oss tidningsälskare varför den ena blaskan just nu är gratis. Vi säger inte vilken!

Passar bra när stora revolutionära händelser är på gång.

Bara det inte blev så mycket papper och högar överallt!

Får bli en egen mapp för Egypten och Nordafrika – inte

lätt att få en överblick av händelserna. Vad ska sparas och vad kan kastas? Allt finns på nätet varför klippa säger sonen Love som gått i Kistalights ironiska skola och som förstått att sociala medier är viktiga för revolten! Du kanske skulle kunna skära ned på klippandet framöver, kasta lite tidningar och plocka hem från nätet och spara i en mapp säger frugan när vi går med knirrande skor runt ett fruset Järvaält.

Skära ned säger Kistalight! Internet istället för tidningar och spara i en mapp på datorn! När det pågår ett folkligt uppror!

Det är ungefär som att säga till en ryss att han ska sluta med vodkan bara för att man upptäckt att det finns fina viner som smakar bra till middagen.

Kanske borde Kistalight åka till en sådan där kursgård där man har åtgärdsprogram för gamla klippare och där man kan komma till insikt med sin problematik. En gång klippare alltid en klippare får man säga när man sitter i ring med de andra klipparna efter morgonfrukosten och bekänner syna synder.

En gång fick jag faktiskt en papperssax beslagtagen i tullen på Skavsta som jag smugit med mig utan frugans vetskap - för små klipp på europaäventyren. Nåja Kistalight klipper på, saxens milda ljud när en bra artikel klipps, lugnar sinnet, kanske lite bättre pappers kvalité i Svenskan men vi hittar några av de bästa analyserna och frågeställningarna i DN om upproren i Nordafrika. Artiklar skrivna av journalister knutna till tidningen som Natan Shachar som synar maktens maskineri i Egypten eller Tarik Saleh som Kistalight upptäckte på spaning i Bromsten som berättar om hur egypterna ironiserar över Mu-barak. Göran Greider deltar förstås förtjänstfullt med en dikt Deras ansikten förändrar oss och det kanske finaste bidraget filosofen Torbjörn Tännsjö's essä Allt är skört i Egypten men underbart att skåda ger en filosofisk vinkling på revolutionens psykologiska mekanismer.

AR
BET
S
LIV
ET

Arbeta bör man
annars så dör man
i sitt anletes svett
blir man utan vett

Arbetsträlände träl
trälar här och där
med ditt och datt
från kontorist till sekreterare
hur många vik som helst

Kontorist – ja visst
Visst vet du, va' de' e'?
Nähä – skrivmaskin – nähä.
Dator unge känner du till
Skrivmaskin kände jag till
IBM med kula – Kul va'!

Städerska och restaurangbiträde
men hur kul e' de' ba'.
Skitiga hotellrum backar med öl

Så det sista
Gu' MÅ DE' VA'
DET S I S T A !!!

PETITA ONNE

SING FOR THE MOMENT

Allt ska alltid värdesätas och be om ursäkt estetisk avfärd

Gold horse exploding

Hela dagen började med att jag såg Miley Cyrus dyka upp i en suddig dagdröm hon var på alla fyra kräländes som en hund i en lasse hallström-film vars autograf skriven 19/10 jag tittar på medan jag skriver denna dikt.

Kräländes som en hund, alltså. Mr bean sitter på hennes rygg. Han har jättestora hörlurar på sig.

Det dånar, dundrar och knastrar därinifrån. Jag tror att han lyssnar på sitt favoritband Korn

Sing for the moment

Det är en ros utsprungen

Estetisk avfärd

Not wanting not to kill to be alive but hating conformed
sacred electric birthday cake in smashed up landscapes

Det är en (grön) ros utsprungen.

ERIK SÄLLSTRÖM

IMORGON

Nu är det sent
och natten mörknat till
mest hela världen
kretsar runt och galet.
Hur skall jag då
förmå dig att förstå
att jag behöver dig
att det är dig
jag vill nu ha?

Och sönder går
de bitarna som gjort
vår hela värld.
Och nu, när allt
är sagt och gjort
så vill jag sova
och vakna till på nytt:

En morgon fylld
av blommor och av bin,
ett surrande och susande
och vindens doft, blå-vit
så att vi blir förenade av allt
som finns i världen.

Det krävs, ja, möda och besvär
och jag som väldigt känslig är
för ljud och bild
musik och sagor,
det sade du själv igår,
dig vill jag säga
att vår tid, är strax –
den är imorgon.

NYÅR

Efter den bittra nattens gräl
Nyåret kom som en överraskning,
en oväntad gäst.

Det är nog med gräl
sade vi och gick till poolen,
den blå-vita poolen.

Jag satte mig ner vid kanten,
medan du plaskade och sprattlade
i pärlvattnet.
Fast på min arm
promenerade det lata flugor
och kröp feta dagmaskar.

Men du – du var lycklig.

TERESA BJELKHAGEN

EN DIKT PÅ GAMMALT TEMA

Lyssna!!

– låna ut dina öron och din uppmärksamhet
frigör dig själv från dig själv – en sekund

Svårt?

Är du alltför angelägen att vara duktig,
betydelsefull, smart, göra intryck och
vågar du släppa högmodet?

– ta det lugnt, var inte rädd för tystnaden.

Den har vi ändå ingen kontroll över.

Kanske är det därför den är farlig?

KARIN THULIN

OMÖJLIGTVIS

Vi är i en film, vi åker buss
inte till mitt, inte till ditt
mot någonstans
där vi inte behöver be om lov
eller bära hatt och mustasch

Vi omvandlar fiktion till verklighet
Vänder på steken
och grillar den hårt tills allt blod har
bränts av
Vi skickar rökringar upp mot
stjärnhimmelen
och rapar syndigt iklädda anemoner

Snart ser vi blåljusen jaga oss

Vi är nog i en actionrulle
Vi hoppar av bussen i farten och landar i
det öppna ökenlandskapet
Vi har åkt för långt
Som Adam och Eva står vi nakna inför det
oändliga

Vi studerar en kaktus
och avvaktar gamarnas slutsats

Vi kastar tärning
Kastar klot
Hittar på egna regler
Ritar den legitima kvadraten
Ritar en ring utanpå
och en triangel inuti

Geometrin kan rädda oss ifrån
glädjekalkylen
Komplicerade ekvationer
skapade av kloka människor långt före oss
bevisar att vi inte är de första
inte heller de sista

Livet har vi bara ett
och bara ett tag
Vi vill smaka av alla förbjudna frukter
och behålla frukt-pajen hel
Omöjligtvis är dagens nya ord

Skämtsamhet, även tafflig och orytmisk
som ovan, är en flykt
En vilostund inför den stundande stunden

Bussen når snart sin ändhållplats
Vi river sakta av varandras knappar
Låter svettdropparna blandas
Alla skrivna ord talar samtidigt i en ljudlig
vägg
Vi skruvar upp volymen

En dikt säger väldigt lite i detta
sammanhang
Men jag vågar inte lämna ifrån mig något
mer
Jag drar mig motvilligt tillbaka
och kliver av genom bakdörren

Du åker själv i bussen nu
I mörkret skymtar ditt hem
en båt, en stig, ett hus
Du hör dit

»Det går flera tåg«, som man
säger, antagligen flera bussar med
»Tack för skjutsen« låter bättre på
engelska och ännu bättre i film
Du har väl inte glömt att vi är i en film
Kanske en romantisk komedi
Kanske en grekisk tragedi
Vissa saker kan man inte sätta namn på
med säkerhet

EN MANSRÄKNING – I RAPPTAKT

Morsgris och mansgris
Charm, sexappeal och det
Man kallar för det
Rakapparät och skäggstubb
Raklödder och aramis
Skjorta, slips och X i storlek
Mr X, Mercedes och Jagga – ut och ragga
Penisförlängare och Porsche
Kaxig och känslig
Snus, sprit och annan skit
Byggarbetare och armsvett
Manschett-nisse och deodorant
Whisky, snaps och blodig biff
Tangabralla – trallalalla
Supersnygg och ganska trygg
Skryter och ryter
Ekonomiskt oberoende och ganska troende
Smala höfter och sexig stjärt
Hårig bringa och liten rumpa
Rosa skumpa- humpa bumpa
Fläsk-kotlett rätt och slätt
Trogen- och otrogen på krogen
Svensson – svensson – halleluja
Cassanova och Don Juan
Tjejtjusare och berusare
Tomma glas och hjärtekras
Maskulin och extra fin
I kanten för hela slanten
Levis jeans och T-tröja
Unga pojkar och unga män

Gamla gubbar och fula snubbar
Hunk eller runk
Toyboy och HD-hoj
Hellre ängel än Hells Angel
Tupé, flint och hästsvans
Stora händer och stor ni vet
Ganska fet men också het
En man i sängen eller en man i låda
Ibland blir det ingen och ibland blir det båda

Snipp snapp snut
Och nu är det slut

MIA UDAHL

I REGNBÅGLAND

I regnbågsland

Tårar rinner

Hinner ikapp

... inatt

Natt ... svart natt

matt ...

Barnet ser ... ber

... förstår

... men förmår inte

Inga lösningar finns

dilemma

Kärlek bebor trots

att tvivel gror

Omsluter oss alltid . .

Barnet ser ... ber

vill lindra plåga

... mod ...

att bara vara

iakttaga ... svårt

Fjärilsvingar syns

på haga

... lindrar smärta

tar bort töcken

av ovisshet

Barnet vet

... ser ... förstår

men kan inte ta bort

karmiska band

Våffeldoft var söndag

sprider kärleks ljus ...

Mammas varsamma hand

som förbereder våffelsmet

vet ...

Kärlek är

bortom allt förstånd

Bakom allt

finns kärleken

Pappa njuter

i fulla drag

... ångesten smälter bort

för en stund

Pappa vet

bakom allt

finns kärleken . .

En bro som öppnar

dörren på glänt

finns i bön

kärleks dörr

... vem vet

Ångest kan smälta bort

Barnet vet

pappa ser

... en klump i magen finns

trots allt där

. . en annan bana
där inte tillit bor
kamp och mord
Mordiska tankar
Utplåna . . förgöra
ta bort
... det som utlöser smärta
som triggar outhärdliga sår
Svårt att hantera
... skam och skuld

Hur är det möjligt
att känna så
dö dö dö
försvinn
Jag vill inte se dig mer ...
Jag hatar dig
... du är döööd . .

Men barnet vet
... fjärilsvingar syns på haga
... som tar oss hem ...

Bakom tragedi och sår
kan vi förmå
skönja ljuset i tunneln
Hem var kärlek bor
Hem där illusioner
luckras upp ...
Hem till försoning
... i Guds boning
Hem där

allt är förstått
... som omsluter
allt och alla . .

Oavsett konstiga tankar
dråp och mord
... oavsett skam och skuld
... Oavsett föräldrar
som söker stöd ...
hos ett barn som
själv är i nöd

Barnet vet
Fjärilsvingslag
varje dag
Här och Nu
ser bortom ord
... förstår
Kärlekens borg
Stillhet bortom
allt förstånd
omfamnar sorg
omfamnar allt

Barnet vet
... Livets hemlighet ...

MARIA MATSSON

VÅRBERUSAD

Det går ett stråk av sol över ön.
Långa vintrar glöms bort.
Gråberget glittrar, värmer,
lockar till drömpaus
friskt saltmättad
med frestande moln
som jag dansar på
förd av solen-vårberusad

MARIANNE NYBERG

Jag trampar upp
i uppförsbackarna
jag rullar ner
i nerförsbackarna

jag rusar upp
i barerna
och rasar ner
i bakfyllorna

jag målar hit
jag skriver dit
utan att förstå
vad det beror på

en underlig figur
en signatur
Eric

HANS ERIC JARNBO

MIN HÖST

tröstlösa dagar när mörkret kommer
känslor man minns och ofta känner
skiljer förnuftet från sitt yttre skal
i mitt inre stormande hav
ur mörkret ett gnisslande stråckdrag hörs
träden somnar och löven faller
knivskarp i känslan finpolerad klar
då våndas kroppen i oförmåga
det gör ont när rörelse och tanke brister

KJERSTIN KRANTZ

MEDVERKANDE

- A., Sahar 116
Aboud, Razak , 40
Alexandersson, Pauline 136
Almli, Åke 124
Andersen, Ninni 104
Anttila, Mikko 71
Arapovic, Borislav 14
Arya, Akram Monfared (Taraneh) 57
Attiyah, B Mahmoud 11
Aurgrunn, Niklas 98
Axelsson, Walter Dan 77
Banzragch, Enkhtuya 135
B.H. 68
Bjelkhagen, Teresa 172
Björklund, Bengt O 158
Blomberg, Anette 9
Blomqvist, Kai 69
Blomqvist, Karen 74
Boij, Hans 19
Bolin, Ted 64
Boström, Tove 157
Callmer, Esther 92
Cohen, Susan 50
Crona, Börje 7
Crona, Görel 65
Dagman, Ulf 31
Dirker, Roel 133
Ekstrand, Suzanne 125
Elgerot, Anita 122
Elgqvist, Susanne 151
Eliasson, Per-Magnus 76
Esth er, Hanna 54
Farbeck, Rickard 160

Ferling, Jan-Eje 73
Forsberg, Mimmi 123
Freij, Åsa 118
Fröling, Birgitta 87
Fuentes, Yoel 82
Gama, V. da 35
Geffeblad, Uzi 174
Giese, Eva 52
Gister, John Peter 154
Gitika, Carina 23
Granström, Lars 183
Grundin, Paul 48
Gustafsson, David 72
Gü, Roffe 42
Hanebring, Roger 132
Harm, Uni K 127
Hedlund, Bengt 51
Heldsdörfer, Ingmar 34
Hellsing, Ulf 45
Hernández, Marta 88
HH 93
Holmberg, Jens 46
Hällgren, Sabine 106
Hörnström, Birgitta 18
Jarnbo, Hans Eric 181
Jeffmar, Marianne 36
Johansson, Christer 121
Johnson, Nicole 30
K, Pia 108
Knutsson, Annika 114
Krantz, Kjerstin 182
Krantz, Lena 95
elever på Kung Saga Gymnasiesärskola 166
Kutlu, Ihsan 63
Lagerhorn, Olof 153
Lampinen, Elisabeth 103

Leif, Monica, Jenny 27
Leijð, Carina 150
Liebenholtz, Birgitta 142
Lindén, Birgitta 33
Lindén, Birgitta 67
Linder, Leif 140
Lindgren, Lena 20
Lundström, Almuth 164
Luthander, Alexandra 60
Luthander, Eleonora 138
Läth, Sigvard 62
Malmqvist, Nils 120
Mariasdötter, Sara 143
Marmfeldt Lindgren, Ulrika 70
Martínez Fernando Wilson, 37
Matsson, Maria 178
Mhina, Cristopher 147
Milojevic, Vesna 29
Möldener, Martin 96
N., Thomas 44
Namaste P.R. 16
Nemlander, Sonja 28
Nilsson, Bo Göran 163
Nilsson, Urban J.T. 94
Nyamaa, Dan 130
Nybacka, Sanne 102
Nyberg Marianne 180
Nyholm, Anna 165
Odén-Berggren, Monica 80
Ofelia 146
Olesen, Ann 10
Onne, Petita 170
Orellana, Guillermina 41
Oscar 83
Paulsson, Haldor 105
Piekut, Ryszard 137

Pålsson, Lea 109
Renberg, Åsa 81
Renfors, Dennis 162
Reymond, Jorge Gonzalez 32
Riddarlans, Steven 149
Rispling, Linus 100
Roseneld, Evie 79
Roseneld, Marilyn 55
Roseneld, Maris 75
Rova Grip, A. 156
Runeson, Hanna 56
Salazar Monsalve, Jaime 61
Santosh 159
Schéele, Clara von 85
Sigurdsson, Liv-Karin 58
Sijaric, Hanna 22
Sillanpää, Raimo 26
Silvennoinen, Seija 111
Sjöberg, Tommy 168
Sjölin, Magnus 129
Sonko, N'Denian Kebba, Landing 13
Spaltro, Gitti 99
Spitzinger, Christina 144
Stenson, Ilene 38
Sumic, Josip 17
Svenske, Arvid 8
Swing, Eduardo Carlier 78
Sällström, Erik 171
Södergren, Lina , 47
Söderman, Evy 128
Tadros, Sigrid 53
Tengqvist, Inger 107
Terfelt, Roberth 84
Thulin, Karin 173
Thuresson, Tommy 12
Tiigiste, Mats 24

Todorov, Anamarija 86
Törntorp, Hugo 126
Udahl, Mia 176
Wallerby, Monika 167
Wallerud, Curt O 43
Varela, Maximo M, 39
Weston, Dawn 161
Widlund, Lars Inge 131
Villablanca, Carlos 90
Winstén, Keijo , 49
Vreeswijk, Vincent 134
Åberg, Eva 112
Öberg, Lena 66
anonym 113
anonym 115
anonym 148